

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. rujna 2017. • br. 3 • god. XI.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasna Crnković

3 Riječ urednice

Blagdan bl. Marije Propetoga...

s. M. Jasminka Gašparović

4 »Molitva odgaja i uvodi u suradnju s Bogom«
Petnaesta proslava blagdana bl. Marije Propetoga
u Blatu

mons. Egidije Živković

12 Propet je i naša snaga i naš smisao
Propovijed u Blatu, 9. srpnja 2017.

Spomendan bl. Marije Propetoga...

»Majko, oprosti nam, nismo te shvatili!«

Boženko Batinović

16 Baćina i Plina – Stabline

s. M. Danijela Bago

16 Dubrovnik

Stipe Ćurić

17 Hamilton

Ljiljana Marić

18 Kaptol

Božo Barišić

18 Nin

s. M. Julijana Vujica

19 Novska

mons. Andrija Anišić

20 Subotica

Toni Krolo

21 Ugljane

s. M. Angelina Tokić

21 Uskoplje

s. M. Lea Brusač

22 Vancouver

Dubravka Zavrtnik

22 Zagreb – sv. Josip

Marija Belošević

23 Zagreb – sv. Petar

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa...

24 Pisma biskupa dr. Josipa Marčelića
Majci Mariji Propetoga (1924.-1925.)

Blaženici u čast...

Jela Protić

29 Molitva

s. M. Emila Barbarić

30 Na izvoru Studene u Duvanjskom polju

Jelena Jazbec

32 Blaženici u pohode – Vinagora i Marinci

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Kristina Injić

34 Redovničke svečanosti DKM

Josip Štefanac

36 Hodočašće predškolaraca u Blato

Lana Pecotić

38 Duhovna obnova u Lumbardi

Naši pokojnici...

40 s. M. Emilija Čuk (1925. – 2017.)

Kutak za najmlađe...

42 Osmosmjerka

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Jasna Crnković,
glavna i odgovorna urednica

Uz Blato, gdje se po petnaesti put slavio blagdan bl. Marije Propetoga, u mnogim se mjestima naše domovine i izvan nje slavio blaženičin spomendan. Biskupi, svećenici i štovatelji bl. Marije Propetoga nastojali su oslikavati njezin život i pronicati u njezinu duhovnost i temeljnu misao vodilju. Doista, neiscripa je njezina duhovnost nadahnjivana na vječnom Logosu, utjelovljenoj Riječi, živoj Riječ. Uranjala je u Božju riječ da bi sva postala odjelotvorena riječ u Bogu. Upijala je evanđeoske misli da se one odjelotvore u njezinu životu. Jedno bez drugoga ne ide i zato poučava svoje sestre:

»Razmatrajte kćeri moje, budite ustrajne u razmatranju u kojem ćete crpsti snage da se žrtvujete u djelima milosrđa, za ljubav Božju i za bližnjega. Jer znajte da ako se ne hranimo, oslabit ćemo i brzo pasti. Isus reče: ‘Bez мене ne možete ništa’, prema tomu moramo uložiti sve sile da dobro obavljamo naše pobožnosti, ako želimo da naša djela budu plodonosna« (*O važnosti razmatranja*, Pouka, 20. kolovoza 1961.).

Ili na drugom mjestu:

»Velike svete duše, svete su ne samo zato što su mnogo molile, već što su mnogo ljubile i u ljubavi se žrtvovalle za spas duša. Prava ljubav je sveta, svemoguća, vječna, nesebična« (*Moć ljubavi Božje*, Pouka, 14. veljače 1954.).

Tom misli blaženica kao da prodire u srž samoga Boga koji je ljubav, prava istinska neponovljiva ljubav. Teško nam je shvatiti pravu ljubav jer smo ranjeni različitim vrstama ljudskih zastranjenja u ljubavi. Upravo zato su važne naše molitve, razmatranja i pobožnosti koje vode tome da upoznamo vječnu ljubav i da je prihvatimo. Iz iskustva te ljubavi nastaju svemoćna djela.

Blaženica nam tim riječima ne daje jednostavnu uputu za svetost, jer život nije ni jednostavan ni svima jednak. Ona samo upućuje na evanđeoske poticaje i živote svetaca, a na nama je da iz njih otkrijemo vlastiti način za posvećenje na koje smo pozvani, i to svi kršćani, bez obzira na naše životno opredjeljenje u obitelji ili samačkom životu, u redovništvu ili svećeništvu. Trajna je to poticajna poruka života i svetosti bl. Marije Propetoga.

s. M. Jasmina Gašparović,
promicateljica štovanja bl. Marije Propetoga

»Molitva odgaja i uvodi u suradnju s Bogom«

**Petnaesta proslava blagdana bl. Marije Propetoga
u Blatu od 30. lipnja do 9. srpnja 2017.**

Blato se ovjenčalo petnaestom proslavom blagdana svoje blaženice, Marije Propetoga, a u slavlju su uz sestre Kćeri Milosrđa i sumještane, sudjelovali hodočasnici iz bližega i daljega, svi privučeni duhovnom snagom i evanđeoskim sjajem jednostavne žene koja se odazvala na Božji poziv i od njega primila poslanje življenja i svedočenja milosrđa. U devetnici se svaku večer slavila misa u samostanskom dvorištu Kuće matice Družbe Kćeri Milosrđa, a završavala se procesijom u blaženičino svetište u kojem su misnici vjernicima podjeljivali blagoslov uz čašćenje blaženičnih moći.

Prvoga dana devetnice euharistijsko je slavlje u zajedništvu s mjesnim župnikom Željkom Kovačevićem predslavio Ljubo Planinić, župnik župe sv. Ilike u Kruševu, BiH, a liturgijsko su pjevanje predvodili mladi iz njegove župe. Vjernici su se na slavlje pripravili molitvom krunice Božanskoga milosrđa te devetnicom i litanijama bl. Marije Propetoga. Propovjednik je govoreći o blaženici i njezinu predanju Bogu pozvao vjernike da na blaženičinu grobu u svetištu obećaju Bogu da će ga poput nje slijediti prema svojim mogućnostima, u stvarnosti svojeg životnoga puta.

Mladi Kruševljani Ela Čule i Stipe Gabrić uz pratnju Karla Milićevića, Mario Smiljanić na diploma i oni okupljeni u zborovima »Horreb« i »Fontes« te klapi »Studenac« prigodnim

su koncertom zaključili proslavu prvoga dana devetnice, na čemu im je zahvalila provincialna predstojnica s. M. Emila Barbarić.

I **drugoga dana** devetnice euharistijsko je slavlje predslavio Ljubo Planinić u zajedništvu s blatskim župnikom, a govoreći o evanđeoskom ulomku dana zadivio se satnikovoj vjeri za koju je i Isus rekao: »Vjera te tvoja spasila!«, te je dodao da je nesebična, iskrena, absolutna i ponizna vjera put u život, upravo onako kako je to posvjedočila naša blaženica.

Prije mise sestre Kćeri Milosrđa su s vjernicima molile radosna otajstava krunice s blaženičinim razmišljanjima i litanijama, a liturgijsko su pjevanje kao i prethodnoga dana predvodili mladi Kruševljani koji su upriličili i koncert poslije mise. Tom se prigodom njihov župnik zahvalio sestrama na gostoprimstvu i mjesnoj predstojnici s. M. Janji Jurman darovao reljef vrata župne crkve sv. Ilije u Kruševu.

Trećega dana devetnice prijepodnevnom nedjeljnjom misom kruševački je župnik Ljubo Planinić s mjesnim župnikom, uz liturgijsko pjevanje i sviranje mlađih iz svoje župe, proslavio Dan bolesnika, kojima je poslije propovijedi podijeljen sakrament bolesničkoga pomazanja. Potaknuo je vjernike da mole za svoje zdravlje i da, po molitvi i molitvenom daru, postanu ne samo zdraviji nego i bolji ljudi, da dopuste Bogu da uđe u njihov život i dopuste mu da ih odgaja, ispravlja im pogreške i upravlja korake. »Molitva odgaja i uvodi u suradnju s Bogom. Stavlja sve na svoje mjesto i gradi zajedništvo s ljudima. Gdje je iskrena molitva, тамо нema погубне болести трача, оговарања и клевете. Молитва оplemenjuje, smiruje napetost, lijeći dušu па taman tijelo i ostalo neizlijječeno! Molitva uskogrudnost pretvara u širokogrudnost, mržnju u ljubav, škrtost u darežljivost. Ozdravlja sve!«

Dan bolesnika zaključen je večernjim molitvenim susretom u svetištu gdje su sestre Kćeri Milosrđa predmolile slavna otajstva krunice s razmišljanjima, devetnicom i litanijama bl. Marije Propetoga.

Četvrtoga dana devetnice euharistijsko je slavlje u zajedništvu s blatskim župnikom predslavio Miroslav Karatović, župnik župe sv. Martina u Žrnovu, a liturgijsko je pjevanje predvodio zbor mlađih iz Lumbarde, koji je poslije mise upriličio i koncert duhovnih pjesama. Govoreći o sv. Tomi, svecu toga dana, podsjetio je na njegovu najprije nevjерu, a potom snažnu vjeru. I suvremeniji je čovjek izložen nevjeri i slabljenju vjere, što se često sažima u izraz »križa vjere«. Živimo u vremenu kada je vjera upitna, ali je čovjek u sebi ipak duboko religiozan iako to ne pokazuje. Vjera je životna činjenica o kojoj čovjek treba razmišljati, a postaje prava tek kad je osobna vjera koju se svjedoči u zajednici bez ikakvih maski i ograda, vjera koju se ne samo isповijeda uvjerenjem nego i djelovanjem.

Euharistijsko je slavlje **petoga dana**, s mješnim župnikom, predvodio Josip Lebo, župnik župe sv. Mihovila u Vignju čiji je župni zbor predvodio liturgijsko pjevanje, a poslije mise je održao i prigodan koncert. Na temelju evanđeoskog ulomka misnik je govorio o strahu i njegovu doživljaju još tamo od Adama koji se sakrio pred Bogom do apostola u lađici s Isusom kad ih je uhvatila oluja. Prisjetio se i zgode iz blaženičina života kad je trebala lađom prijeći iz Babine do Prigradice, ali zbog oluje nisu mogli isploviti. Tad je nad pobješnjelim morem načinila znak križa i zapovjedila mu u ime Isusovo da se umiri. More se smirilo i lađa je zaplovila. Imala je potpuno povjerenje u Boga i ničeg se nije bojala kad je uz njega. Kad se i vjernicima događa zlo, tada je upitno njihovo povjerenje,

pa i sama vjera. Ni oni nisu oslobođeni straha, ni problema svijeta, ni zala. Žive u svijetu i jednako ih snalaze sve poteškoće svijeta, a Božje sljedbenike i više jer još bolnije doživljavaju zla svijeta. Ali oni, kao ljudi vjere, jače nadvladavaju sve nedaće u koje mogu upasti. Vjerom, nadom i ljubavlju suprotstavljaju se životnim nedaćama. To su božanske kreposti koje nadilaze vjerničko shvaćanje, ali snaže život.

Šestoga dana devetnice blagdanska se priprava proširila i na blatski »Dom za odrasle osobe« koji je toga dana, na blagdan sv. Ćirila i Metoda, slavio svoj dan. Župnik župe Svih svetih Željko Kovačević je sa štićenicima i djelatnicima Doma slavio svetu misu u kojoj su pjevala blatska djeca pod vodstvom s. M. Julijane Beretić. U propovijedi je spomenuo da je bl. Marija Propetoga rado dolazila u Dom jer se tu povlačila u molitvu i duhovne vježbe. Tom je prigodom provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić u ime blaženičine Družbe Kćeri Milosrđa čestitala slavlje i ravnateljici Katiji Boroe darovala sliku bl. Marije Propetoga.

Večernje euharistijsko slavlje devetnice u svetištu je, u zajedništvu s mjesnim župnikom, predvodio Šimun Romić, franjevac iz samostana u Orebiću, a liturgijsko je pjevanje predvodio zbor »Don Ivo Oreba« iz Vela Luke pod vodstvom Tončija Oreba. Propovjednik je govorio o poslanju sedamdesetdvioice učenika da naviještaju Isusovu riječ i potaknuo vjernike da ne priječe svojoj djeci ako ih Bog pozove na takvo poslanje. Spomenuo je da su roditelji Marije Petković priječili njezin duhovni poziv i željeli da se uda, jer nisu proniknuli njezino srce i Božji odabir.

Učenici osnovne glazbene škole iz Blata pod vodstvom svoje profesorice Dalje Gavranić održali su prigodan koncert: Helena Kožul i Nikola Bačić na klaviru, Matea Sardelić na

flauti, Petar Šeparović na trubi, Ivan Dominik Sardelić na klarinetu i klapa »Manina«, a voditeljica programa Slavica Bošković je uz to čitala i odabране misli bl. Marije Propetoga.

U pripravu na blagdan svoje blaženice **sedmoga dana** devetnice uključili su se i štićenici i djelatnici blatskoga Doma za starije i teško bolesne odrasle osobe »Majka Marija Petković« s kojima je ujutro njihov župnik Željko Kovačević slavio misu. Sudjelovale su i sestre Kćeri Milosrđa, sa svojom provincijalnom predstojnicom s. M. Emilom Barbarić, a djeca iz vrtića »Marija Petković« pod vodstvom s. M. Julijane Beretić oživjela su misno slavlje svojim razdražanim pjevanjem. Njihova djetinja spontanost i zaigranost bili su velik dar domskim štićenicima.

Večernje euharistijsko slavlje u zajedništvu s blatskim župnikom predslavio je Jonatan Guimerotti iz Argentine, a liturgijsko je pjevanje predvodio dječji župni zbor »Stope« pod vodstvom s. M. Julijane Beretić. Misnik je na temelju mladićeva pitanja iz Evanđelja: »Što mi je činiti da zadobijem život vječni?« i Isusova odgovara: »Slijedi me!« istaknuo: »Isus je život vječni. On je samo nebo. Tko je s Isusom svaki dan u molitvi on već ovdje na zemlji kuša život vječni. Sudjelovanjem na svetoj misi i prikazivanjem Bogu svojega svakodnevnog rada i svojih napora, već ovdje na zemlji može iskusiti zajedništvo s Isusom, ono nebesko zajedništvo.« Govorio je i o svojoj radosti što je mogao doći u Hrvatsku, u blaženičino rodno mjesto, jer je on pohađao školu koju je ona utemeljila u Argentini.

Potom je Richard Vörös, apsolvent crkvene glazbe i student glazbene pedagogije, orguljaš crkve sv. Mikulaša u Senecu u Slovačkoj održao koncert na klaviru, a između skladbi Marina Tomaš i Lana Pecotić čitale su tekstove o blaženici i osnivanju njezine družbe.

Osmoga dana devetnice euharistijsko je slavlja s mjesnim župnikom predslavio Mihail Čavlek, župnik župe Očišćenja Blažene Djevice Marije u Smokvici. Bio je to dan kad veloluški hodočasnici pješače svojoj blaženici, a njihov župni zbor »Don Jakov Salečić« predvodio je liturgijsko pjevanje. Propovijedajući o odazivu na Isusov poziv: »Podi za mnom!« koji je upućen svakom čovjeku, misnik je istaknuo da je bl. Marija Propetoga hrabro odgovorila na svoj poziv i služila Bogu dajući svoj život za druge. »Ona je osoba koja je obilježila ovaj kraj i dala svoj život za Boga. Svi smo, poput nje, pozvani da budemo Isusovi, drukčiji od drugih, da se na nama vidi da smo kršćani, da gradimo bolji svijet.«

Poslije mise je u svetištu bilo euharistijsko klanjanje sve do ponoći, a u njemu su se izmjenjivale razne skupine vjernike. Uz sestre Kćerri Milosrđa sudjelovali su Franjevački svjetovni red, molitvena skupina »Marija Petković«, bratovštine Svih svetih i Sv. Vincence, neokatekumeni, mladi, obitelji i drugi.

Deveti dan devetnice, na uočnicu blagdana bl. Marije Propetoga, prije euharistijskoga slavlja koje je u zajedništvu s blatskim župnikom predslavio željezanski biskup mons. Egidije Živković položen je vijenac na spomen ploču blaženičine rodne kuće koji su u svečanoj procesiji od Kuće matice nosili Vica Protić, Petar Bačić i Matej Žaknić, djeca iz vrtića »Marija Petković« obučena u narodne nošnje svoga kraja. Procesiju su predvodili bratimi obaju blatskih bratovština, a uz svećenike i časne sestre, sudjelovali su župni zbor, Hrvatska glazbena udruga »Sv. Vincenca« i vjernici. Po dolasku u svetište zbor, bratimi i časne sestre su u dva kora ispjevali psalme Večernje nakon čega je nastavljeno euharistijsko slavlje u samostanskom dvorištu uz svetište. Misnik je pozvao na zahval-

Blagdan bl. Marije Propetoga u Blatu...

nost prema svima koji su nam omogućili sve to što imamo i što jesmo. Kao kršćani zahvaljujemo Bogu i svima po kojima on u nama djeluje.

Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor Svih svetih pod vodstvom s. M. Julijane Berešić.

Blagdan

Prvo misno slavlje u blaženičinu svetištu predslavio je Jonatan Gusmerotti iz Argentine koji je u svojoj propovijedi istaknuo da svojim umom ne možemo spoznati Boga, ali je važno da ga ljubimo, jer se tako rada naša okrenutost prema dobru. Tako je živjela i bl. Marija Propetoga koja je iz te okrenutosti Bogu i ljubavi za njega činila djela milosrđa.

Drugo je misno slavlje predvodio negdašnji blatski župnik Josip Barišić, župnik župe sv. Nikole u Čilipima, u zajedništvu s Vladom Markićem, župnikom župe sv. Roka u Lumbardi, Antonom Jerončićem, misionarom Družbe Božje Riječi na Karibima i Veselkom Grubišićem, franjevačkim gvardijanom u Dubrovniku. U propovijedi je kazao da je Isus najprije svoje apostole, a onda i nas naučio da Očevo ime izgova-

ramo svakoga dana: »Oče naš, koji jesi na nebesima...« Blagotvorno je to što svaki dan možemo izgovoriti Očevo ime i molitvom ga slaviti. Zapitao se je li moguće da postoje kršćani koji ni jednom u danu ne izgovore tu presvetu riječ: »Oče naš...!« Podsjetio je na hvale i zazive bl. Marije Propetoga nebeskom Ocu, njih 41, a svaki počinje zazivom: »Oče naš vječni!«

U ovom misnom slavlju, uz brojne hodočasnike, sudjelovala je i veća skupina medicinskih sestara i liječnika iz Omiša te djelatnika Caritasa iz Dubrovnika.

Uvriježilo se da poslijepodnevna svečana proslava blagdana započinje na Plokati ispred župne crkve Svih svetih kad mladi iz Blata otplešu »Blatski tanac« i odigraju vitešku igru »Kumpanjija«, što uvjek jednako obraduje i domaće i goste. Potom slijedi procesija s relikvijarom bl. Marije Propetoga iz svetišta, blatskim ulicama do Plokate gdje se na oltaru podno crkvenoga zvonika slavi misa, a ove godine je predslavitelj bio mons. Egidije Živković, biskup iz Gradišća, u zajedništvu s biskupom domaćinom, mons. Matom Uzinićem. Procesiju su predvodili bratimi bratovština sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova i Svih svetih sa svojim procesionalnim raspelima i barjacima, a sudjelovali su već uhodanim redoslijedom: Franjevački svjetovni red, puhački orkestri Narodna glazba i Hrvatska glazbena udruga »Sv. Vincenca«, Dječji vrtić »Marija Petković«, Dječji župni zbor »Stope«, Župni zbor Svih svetih, kumpanjoli i tancarice u tradicionalnim blatskim nošnjama, dominikanke iz Korčule, Kćeri Milosrđa, ministranti, svećenici i veliko mnoštvo vjernika. Barjak s blaženičinim likom nosio je Marko Bačić Posinak.

Nakon slavlja na Plokati biskupi i svećenici su se s pratnjom u procesiji vratili u svetište, gdje su vjernicima na čašćenje izložene blaženičine moći.

Propeti je i naša snaga i naš smisao

**Propovijed mons. dr. sc. Egidija Živkovića,
željezanskoga biskupa u euharistijskome slavlju
blagdana bl. Marije Propetoga u Blatu,
9. srpnja 2017.**

Dragi Blaćani, preuzvišeni mjesni biskupe i dragi brate Mate, dragi župniče i braćo svećenici, drage časne sestre i Kćeri Milosrđa s provincijalnom predstojnicom s. Emilom, poštovani načelnice i općinski vijećnici, predstavnici kulturnih i političkih institucija, voljeni moj hrvatski narode, kao hrvatski sin u 18. koljenu iz austrijskoga Gradišća, od srca vas pozdravljam u ime gradišćanskih Hrvata franjevačkim pozdravom: Mir vam i dobro!

Danas želim s vama promišljati svijetli primjer blažene Blajke kao majke redovnica Kćeri Milosrđa i siromašnih, kao uzora i ponosa naše Crkve. Na njezinu proglašenju blaženom 2003. godine u Dubrovniku čuo sam osobito papu Ivana Pavla II. kad je od nas zatražio da uzmem za svoj život nešto iz blaženičina života i djela. A prije dvije godine kad sam ovdje u Blatu bio na slavlju 50. obljetnice braka triju parova iz vaše župe, među kojima su bili i roditelji Ive Šeparovića, pastoralnoga asistenta naše željezanske biskupije, uočio sam u svetištu blaže-

ničin grob prekriven fotografijama, s rukom ispisanim molitvama na papirićima natopljenim suzama. Danas sam i ja došao staviti svoju molitvu na njezin grob.

Prvo želim promišljati o njoj kao majci, potom o križu i Propetome čije je ime dobila u redovništvu i treće, želim s vama podijeliti patnju ljudskoga siromaštva Majke siromašnih. Ne zna se što je teže i bolnije: križ – Propeti – Majka pod križem, a oko križa siromaštvo ljudskoga duha i ljudske bijede, što razapinje i Majku i Sina.

1. Ne mogu, braćo, a da ne započнем ovo promišljanje hvalospjevom »Veliča« (Lk 1, 46-55) koji je obilježio život Isusove majke Marije i život Marije Propetoga: »Veliča duša moja Gospodina... što pogleda na neznatnost službenice svoje... Rasprši oholice umišljene. Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne. Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne.« Život i jedne i druge Marije bio je prožet veličanjem Boga, uzvisivanjem neznatnih i siromašnih, a ponižavanjem oholih i slavljenjem milosrdnoga i svesilnoga Boga koji učini velika djela po Isusu. Prekrasno je čuti Bogorodičine riječi u hvalospjevu »Veliča«: »Odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom.« Proročke su to riječi i za skromnu Mariju Petković. Jesmo li uopće svjesni Božjega dara s neba da imamo blaženicu za sve naraštaje i pokoljenja, da imamo svoju hrvatsku zagovornicu u nebu? Zna-

mo li se uopće radovati tom Božjem daru, daru neba za koji su još naši pradjedovi molili na ovoj otočkoj zemlji, u žaru sunca i škrtosti dalmatinskoga kamena?

I društvo i pojedinci u njemu upali smo u velike krize. Zapetljali smo se u probleme, iscrpili se u nevažnim stvarima, bavimo se ispravnostima ovoga svijeta. Osiromašili smo sebe i ovaj svijet jer ne preuzimamo odgovornost ni za sebe ni za druge. Ne poštujem više ni Božja ni čovjeka. Suvremeni je čovjek umoran od svoga života, bez obzira na to je li riječ o majci, ocu, djetetu, svećeniku, biskupu, redovnicu, političaru, umjetniku, ribaru ili radniku. Svi poput »ribe na suhom« zijevamo za odmorom, mirom i lükom smiraja. Znajmo reći nevoljama: »Dosta!«, i ne izmišljajmo sami sebi nepotrebne poteškoće.

Najumornija, ali i najsvetija, bića ovoga svijeta su majke. Na zemlji imamo tjelesne majke, ali i duhovne majke, koje se brinu

za djecu i starije. To su i naše redovnice koje se iskreno i majčinski daruju Bogu i čovjeku u poslanju svoje zajednice. Naše Kćeri Milosrđa čine to poput svoje utemeljiteljice Majke Marije Propetoga. Neizmjerna je njezina vrijednost jer je sebe i svoj cijeli život darivala ljudima širom svijeta. Kao majka se darivala malenima radeći kao misionarka po cijelome svijetu gdje upravo sada žive i rade njezine duhovne kćeri. Ništa joj nije bilo teško. Kao djevojčica je hodila Blatom i Babinom pomažući uplakanima i nevoljnima, a kad je pođraska nastavila je hoditi sve daljim i daljim putovima, svugdje propnoće Božje milosrđe. Okupljala je siromašnu djecu u teškim vremenima rata i porača, gladi i neimaštine. Druge je hranila, a sama je sa svojim sestrama znala biti gladna. Bilo je to odričanje i davanje za drugoga. Bog je u njoj i njezinim duhovnim kćerima imao oko za siromahe. Bila je prava duhovna majka.

2. Majku Mariju Propetoga život je razapinjao. Bila je propeta na križu svojih i redovničkih boli i kušnji. Ali je znala za kim će poći i tko je njezin put. Znala je kome će posvetiti svoj život. Znala je čitati znakove svoga vremena. Propeti Krist ju je vodio. Duboko mu je vjerovala da je on i njezin Put, Istina i Život. Dala mu je svoju ruku, a on joj je dao svoju snagu. On joj je ulijevao nadu za bolje sutra. On ju je razapinjao, ali i skidao s križa. Ona je primjer svima nama gdje čovjek mora stati, gdje se mora odmoriti, kome svoj život darovati i koga slijediti. Propeti je i naša snaga i naš smisao. Zato, ako se želimo odmoriti, ići nam je za Kristom. On nas i danas zove: Dodite k meni! Podite za mnom svi jer ste izmoreni i opterećeni. Ne gorovite mi da nemate tereta i križa, da nemate problema i da niste umorni. Uzmite jaram moj na se i s križem me slijedite, jer ja sam krotka i ponizna srca.

3. Bog se po Mariji Propetoga približio upravo malenima, siromašnima i poniženima. Vidimo danas da su bogataši često jedni u bijedi i siromaštvu duha. Moćni se ljudi na vlasti i u politici daju i zavestit sitnim interesima u možda i kupljenim funkcijama. Suvremeno se društvo koliko-toliko brine za prava siromašna i gladna čovjeka u tjelesnom smislu, ali u duhovnom smislu ostaje posve zapušten. Tu bi Crkva po svojim svećenicima, redovnicima i redovnicama trebala još više skrbiti za sirotne i jadne, za siromašne u duši. Da je čovjek ne znam koliko moćan i bogat, ništa ne vrijedi ako je siromah u duši. Takvih siromaha ima posvuda u svijetu. Moralna i duševna sirotinja uništava svaki narod, pa tako i naš hrvatski. Kada ne bi bilo moralne sirotinje i svjetskih pokvarenjaka koji misle samo na sebe, nikada u svijetu ne bi bilo gladi i siromaštva.

Marija Propetoga nas i danas, a posebno svjetske moćnike, poziva na pravednu raspodjelu bogatstva što ga Zemlja ima. Nas ovdje okupljene poziva na svoj grob da uz njega dobro promislimo o svojim umorima i teretima. Sve nas poziva i kao da kaže: »Dodite k meni! Da, dodite upravo k meni! Moje tijelo i moj grob nisu muzej općine Blato ni turistička kapela korčulanske agencije. Moj grob je mjesto odmora i opomene, prvo vama Blaćanima pa onda cijeloj Hrvatskoj. Dokle ćete se dijeliti sad na ove, sad na one?«

Neka Blato bude pojam rasta i čistoće, a ne pojam prljavštine i bolesnih podjela. I ovdje kao i svugdje u svijetu trebamo mladim naraštajima dati da se razviju i izgrađuju. Svatko treba prepoznati svoje granice i znati sposobnijima i mudrijima od sebe dati da upravlja, vodi i vlada na boljitet svoga naroda. Treba znati siromašnjima od sebe dati od svoga bogatstva. Dati i drugima da mogu normalno živjeti i dokazati se. Ne umišljati sebi da si ti jedini mudar i

sposoban. Ima i drugih kojima je Bog dao da žive. Božji je dar i ljudska veličina poniziti se pred Bogom, a ne puzati pred čovjekom. Ne živite svoj život u svadi i nemiru. Ponašajte se majčinski, poručuje nam i danas Majka Marija Propetoga. Imamo nju ovdje u Blatu kao glas savjesti, koja nas opominje da živimo u Blatu, ali da ne budemo blatnjavi ovosvjetskim blatom prljavština, nepravdi i zloće. Blato zemaljskoga tla, u kojem sam se i ja kao dijete igrao praveti ciglu i sadeći povrće, ne prlja čovjeka. Ono se hvata za ruke i noge, ali ne prlja život. Vaše je mjesto Blato izvor života vama i brojnim naraštajima prije i poslije vas. Ono je s vašom blaženicom i izvor novoga života. Prema Bibliji Bog je i čovjeka stvorio od zemlje, od blata kalnoga. Iskreno želim i molim za vas da se u općini Blato događa prava kršćanska vjernost, evanđeosko milosrđe i veličanje Boga. Znamo da je Blato dalo stotinjak različitih doktora ovde na zemlji, ali je pitanje koliko ih je »doktoriralo« u poniznosti pred nebeskim Ocem. Sve zemaljske diplome će ostati u konobi na starom prašnjavom ormaru, a nebeska se diploma sklopljenih ruku nosi u radost neba. Time se, braćo, ponosite. To je Kristov jaram, to je Kristov križ koji svatko treba staviti na svoja ramena i ponijeti za spokoj svoje duše. Živite i umrite s Bogom i s križem Propetoga u ruci, kao vaša blaženica. Svoju propovijed želim završiti kratkom molitvom i pjesmom! Marijo Propetoga Isusa, molim te učini nas sve dobrim majkama, solidarnim ljudima za siromašne duše i strpljivima u životu dok nas razapinju naši životni križevi. Ti budi uzor svima nama, a posebno budi duša Blatu i našim časnim sestrama. Isprosi nam novu duhovna i redovnička zvanja, posebno svojim Kćerima Milosrdja. Zagovaraj kod Boga, svoje tebi tako draga Blato, domaću dubrovačku biskupiju i svoju domovinu Hrvatsku! To te molim kao mali ponizni gradišćanski biskup!

Draga braćo! Sve vas pozivam da skupa zapjevamo našoj voljenoj franjevačkoj majci, Mariji Propetoga i njezinoj dobroj duši: Oj ti, dušo moje duše, čuvao te dobri Bog! Zapjevajmo skupa, sestre i braćo, jer vi to bolje od mene znate, moje Hrvatice i moji Hrvati. Danas ćemo od srca moliti da dobri Bog dadne da naša bl. Marija Propetoga što prije bude proglašena svetom, radi nas samih i ovoga voljenoga Blata i ljubljene Hrvatske, moje stare domovine.

Bl. Marijo Propetoga, moli za nas! Amen.

»Majko, oprosti nam, nismo te shvatili!«

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga 2017.

Već je evo petnaest godina otkad je papa Ivan Pavao II. u Dubrovniku 6. lipnja 2003. Mariju Propetoga proglašio blaženom, a za liturgijsku proslavu odredio 9. srpanj, dan kad je 1966. godine preminula u Rimu. U njezinu rodnom Blatu, u kojem od 1998. počivaju njezini zemni ostaci, otvoreno je nakon proglašenja blaženom njoj posvećeno svetište u kojem se slavi njezin blagdan, a izvan njega spomendan, što se svečanije događa u mjestima gdje djeluju sestre Družbe Kćeri Milosrđa i njihovi suradnici.

Baćina i Plina – Stablina

I ove godine, kao i svake dosad od proglašenja Marije Propetoga blaženom, proslavili smo njezin spomendan. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je fra Kristijan Perković, a liturgijsko pjevanje naš župni zbor i Biseri Očeva milosrđa pod vodstvom s. M. Helene Bakula. Skladnim pjevanjem, uz zdušnu podršku vjernika, veličali smo našu blaženicu, zahvaljujući Bogu za nju i njezine duhovne kćeri koje djeluju u našoj župi. Maleni iz skupine Bisera Očeva milosrđa, kao suradnici Kćeri Milosrđa, produbili su našu povezanost s blaženicom prigodnim recitalom pod naslovom »A to su Marijine misli i molitve«, u čemu im je pomogao i zbor

pjevanjem antifona. Neka sve bude na čast naše blaženice i na hvalu i slavu svemogućemu Bođu.

Boženko Batinović,
član crkvenog zbora

Dubrovnik

Svečanoj proslavi blaženičina spomendana u župi Gospe Velike prethodila je trodnevna priprava. Prve večeri trodnevnice misno je slavlje predvodio katedralni župnik mons. dr. Stanko Lasić koji je u propovijedi govorio o blaženičinoj pobožnosti, posebice prema Presvetom oltarskom sakramantu i njezinoj ljubavi prema

Hamilton

U nedjelju 9. srpnja pučkom misom u župnoj crkvi sv. Križa u Hamiltonu proslavljen je dvanaesti spomendan bl. Marije Propetoga, zaštitnice naših dviju župnih udruga, Kolumbovih vitezova »Mons. Stjepan Šprajc« i Katoličke žene »Katarina Zrinska«. Svetu je misu služio naš župnik Marijan Mihoković, a liturgijsko pjevanje predvodio župni pjevački zbor pod vodstvom pijanistkinje Andreje Mahovlić – Racki. Blaženičinu je sliku za ovu prigodu značački uresila župna pastoralna suradnica Ana Juraj. Procesiju i prinošenje darova predvodila je Počasna garda Kolumbovih vitezova. Misnik je govorio o blaženičinim vrlinama koje su je i dovele do čašćenja na oltaru, koje se sve više širi, kako u domovini tako i u svijetu, a ponajviše u krajevima gdje je i sama karitativno djelovala. Slavlje je i nakon euharistijskoga stola nastavljeno u zajedništvu oko stola u župnoj dvorani, a mogla se razgledati i izložba o karitativnom radu naših dviju udruga.

Stipe Ćurić

domovini, u čemu nam i danas može biti pravi uzor. Druge večeri trodnevnice, nakon molitve krunice i litanija bl. Mariji Propetoga, misno slavlje je predvodio mons. Toma Lučić, a propovijedao je o blaženici koja nije zdvajala pred bijedom u svijetu, nego je na svom otoku hrabro djelovala uvjerena u Božji blagoslov. Uvijek se borila za malene koji su joj bili povjereni. Posljednjega dana trodnevnice misu je slavio Marin Lučić, a u propovijedi je povezao živote pravca Jakova i naše blaženice ističući važnost blagoslova u životu svakog vjernika, posebice onih koji nastoje slijediti volju Božju. Misu spomen-dana predvodio je mons. Lasić, a liturgijsko pjevanje katedralni zbor. Misnik je pozvao na širenje pobožnosti prema blaženici iz naših krajeva, ali zavičajnost ne bi trebala biti jedini razlog njezina štovanja. Nju bismo trebali promatrati kao jednu od onih malenih kojima se Gospodin objavio i koji su od njega učili jer su bili uistinu krotka i ponizna srca.

s. M. Danijela Bago

Kaptol

Caritas župe sv. Petra i Pavla iz Kaptola proslavio je svoju nebesku zaštitnicu bl. Mariju Propetoga večer uoči njezina spomendana. Misno je slavlje predslavio Oliver Kranjčić, kapelan u kutjevačkoj župi, a liturgijsko pjevanje predvodio župni zbor pod vodstvom Josipa Prajza. Misnik je sažeо blaženičin život, posebice ističući osnivanje Družbe Kćeri Milosrđa kojim se ustrošučilo njezino poslanje služenja siromašnima i potrebitima. Zamolio ju je da i nadalje svojim zagovorom pomaže caritasove volontere u njihovoј predanoj skrbi za potrebitе, da to mogu činiti sa što većim žarom i ljubavlju. Nakon misnoga slavlja volonteri su svoje zajedništvo nastavili u vjeronaučnoj dvorani.

Ljiljana Marić

Nin

Župa sv. Anselma u Ninu trodnevnicom se duhovno pripravljala na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga. Svakoga se dana molilo za duhovna zvanja, Crkvu i domovinu te svakog vjernika da u svom životu ostvari, po blaženičinu zagovoru, djela milosrđa kao što ih je ona činila. Na spomendan je svetu misu predvodio župnik i dekan Božo Barišić s četvoricom svećenika iz Slovačke, a u propovijedi je govorio o blaženičinu naslijedovanju Gospodina u djelima milosrđa i njezinu osnutku Družbe Kćeri Milosrđa. Bila je poput svih drugih, ali je svojom zagledanošću u Gospodina, prepoznala njegovu volju za svoj život i to prihvatala. I sveci su obični ljudi koji su svaki dan započinjali s odlukom da će toga dana biti više Božji. Propovjednik je molio da nam blaženica izmoli milost da poput nje pronalazimo Propetoga Isusa u našim bližnjima i svima koje nam Božja ljubav stavlja na put, a potrebni su milosrđa, ljubavi, osmijeha, zagrljaja i tople riječi. Vjernici su imali prigodu moliti pred blaženičinom slikom i relikvijama koje se čuvaju u Ninu.

Božo Barišić

Novska

Proslava blaženičina spomendana u župi sv. Luke evanđelista u Novskoj započela je u samostanu Družbe Kćeri Milosrđa molitvom krunice s blaženičnim razmišljanjima, nakon čega su se Biseri Očeva milosrđa u narodnoj nošnji, Poslanici Milosrđa, ministranti, djeca i mladi, sestre i vjerni puk zaputili u procesiji noseći njezine relikvije do župne crkve gdje je sa župnikom Milanom Vidakovićem euharistijsko slavlje predslavio župni vikar Krunoslav Juraković, a pjevalo je župni zbor.

je blaženicu da nam pomogne da i mi budemo tako ponizni i da se borimo za svoj narod i molimo za njega.

U ime predstojnice s. M. Egidije Galić i sestara Kćeri Milosrđa koje djeluju u župi s. M. Jelena Krilić zahvalila je na lijepoj i dostoјanstvenoj proslavi spomendana i pozvala na druženje nakon euharistijskog slavlja. Zahvalni smo Bogu i našoj blaženici na zagovoru.

s. M. Julijana Vujica,
novakinja DKM

»Majko, oprosti nam, nismo te shvatili!« – kazao je fra Karlo Balić na sprovodnim obredima Marije Propetoga u Rimu, a na njih je podsjetio propovjednik. Blaženica je bila mudra žena koja je slijedila Božja nadahnuća i to ju je vodilo ispred svoga vremena i davalo da uvidi puno toga prije drugih koji katkad nisu mogli razumjeti njezino djelovanje. Ponizna i malena, u bolesti prikovana za krevet, moli za svoju nasljednicu u vodstvu Družbe i sve predaje u Božje ruke. Iстicala је да је Družba Božje djelo, а да је Бог izabrao јну posve slabu upravo zato да покаже svoju svemoć. Zamolio

Subotica

Župa sv. Roka u Subotici ove se godine na spomandan svoje suzaštitnice bl. Marije Propetoga i zaštitnice dvaju vrtića pod njezinim imenom pripravljala devetnicom koju je vodio župnik mons. Andrija Anišić pod geslom »O utjelovljena ljubavi Očeva, o raspeta ljubavi Oče-va, kako si neizmjerna«. Svake večeri je bila pri-godna pobožnost nadahnuta blaženičinim mislima, a potom misa s razmatranjem o sakra-mentima prema tekstu s. M. Emile Barbarić iz prethodnoga broja *Tebi Majko*.

U subotu, prvoga dana devetnice molilo se za duše u čistilištu za koje sestre Kćeri Milosrđa posebno mole i jednom mjesечно daju služiti misu, a subotom se u našoj crkvi slavi misa za pokojne. Nedjelja je u devetnici svake godine posvećena djeci i obiteljima, napose novorođenčadi, jer na tu misu dolaze bračni parovi koji su protekle godine bili na »blagoslovu trudni-ca« u župi. Dolaze zahvaliti Bogu na djeci koja su im se rodila i traže za njih i obitelji blagoslov po zagovoru bl. Marije Propetoga koja je voljela djecu, a nju i njezine sestre u Subotici je 1923. godine dovela skrb za stotinu napuštene djece koja im je bila povjerena u domu »Kolev-ka«. Misa je završila blagoslovom obitelji i djece, a mogli su častiti i blaženičine moći koje im

je pružala s. M. Silvana Milan, predstojnica subotičkog samostana Družbe Kćeri Milosrđa. Trećeg se dana molilo za bračne parove koji žele dobiti djecu i za trudnice u rizičnim trud-noćama. Četvrtoga se dana molilo za duhova-zvanja. Peti je dan bio dan milosrđa i molilo se za siromahe i prikupljalo darove za potrebitе. Šestog se dana molilo za nezaposlene i one u financijskim poteškoćama. Sedmoga se dana molilo za teške bolesnike, a bila je i prigoda za primanje bolesničkoga pomazanja. Osmoga se dana molilo za misije i misionare i za uspješno promicanje nove evangelizacije. Devetoga je dana slavljen spomandan bl. Marije Propetoga i to na svim misama jer je bila nedjelja. Večernju je svečanu misu predslavio Dražen Dulić, a dje-ca vrtića »Marija Petković – Sunčica« i »Marija Petković – Biser«, te djeca župe sv. Roka izveli su prigodan program prije mise.

Majka Marija Propetoga je više puta bila u Subotici, najprije u prošnji na okolnim salašima tražeći pomoć u žitu i brašnu za siromahe u Blatu, a poslije kad je preuzeila dom »Kolevku« i gradila samostan iza crkve sv. Roka. Hvala svim sestrama Kćerima Milosrđa koje su se svojim životom i radom ugradile u našu župu, grad, biskupiju, u naš narod...

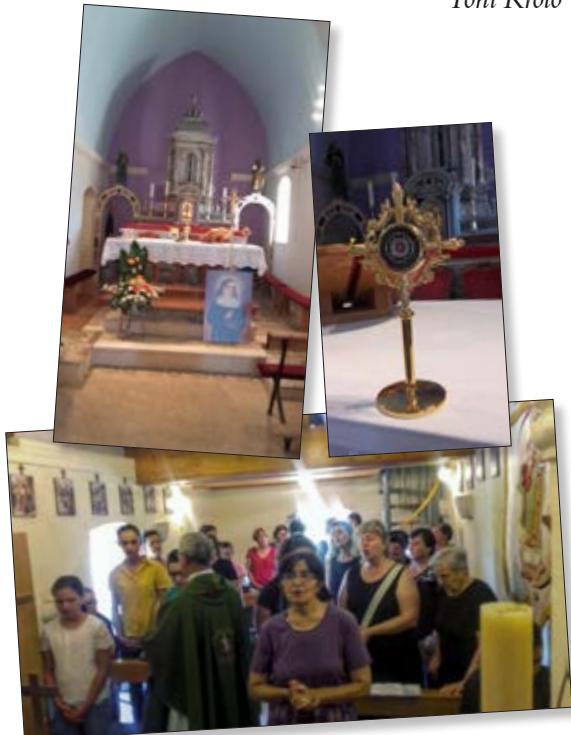
mons. Andrija Anišić,
župnik župe sv. Roka

Ugljane

U župi Ugljane svečano je proslavljen spomendan bl. Marije Propetoga trima svetim misama koje je predslavio župnik franjevac Nediljko Tabak. Prva je služena u Novim Selima, a druga u crkvi sv. Nikole putnika u Strmendolu, filijalnom dijelu župe. Središnje misno slavlje bilo je u župnoj crkvi sv. Ante Padovanskoga u Ugljanima gdje se oko blaženičina lika okupilo veliko mnoštvo vjernika. Župnik je govorio o blaženici kao mudroj djevici, jakoj evanđeoskoj ženi, zaljubljenoj u Boga i osjetljivoj na potrebe drugih, napose siročadi i sirotinje kojoj je od malih nogu nastojala pomoći u Blatu i Babini. Potaknuo je vjernike da je slijede u žrtvi za druge, u poniznosti i skromnosti, a prije svega u ljubavi prema vječnom Ocu. Poslije svake mise vjernicima su podijeljene sličice s molitvom blaženici i dane su im njezine relikvije koje je početkom ove godine župa dobila kao dar postulature za blaženičino proglašenje svetom.

Toni Krolo

Uskoplje

Na blaženičin smo se spomendan pripravljali trodnevnicom u kojoj smo svake večeri prije mise molili krunicu s njezinim razmišljanjima koja su čitale članice našega dječjeg zbara »Bl. Marija Petković«, a u misi su sudjelovale i pjevačice iz velikoga zbara. Mise trodnevlja su predvodili naši fratri Pavo Vujica, Stjepan Lovrić i župnik Vinko Marković koji je predslavio i misu spomendana. Misnici su nam u svojim propovijedima govorili o bl. Mariji Propetoga i njezinoj ljubavi za Boga i bližnjega u potrebi, a njezino korištenje naravnih talenata koje je pokazala u življenju milosrda može i danas biti svima nama nadahnuc i uzor. Trebali bismo je naslijedovati i u molitvenom pouzdanju u Božju providnost i u domišljatosti u navješčivanju Božje ljubavi u suošćećanju i milosrđu za čovjeka pogodjena raznim nevoljama. Djeca su nam i ove godine vrlo dojmljivo izvela igrokaz »Misije u životu bl. Marije Petković«. Euharistijsko slavlje blaženičina spomendana završeno je mogućnošću čašćenja njezinih moći, nakon čega se zajedništvo nastavilo u župnoj dvorani uz zakusku koju su pripremile sestre Kćeri Milosrđa i pjevačice. Neka nas prati i nadahnjuje zagovor bl. Marija Propetoga u ljubavi, suošćećanju i milosrđu jednih za druge.

s. M. Angelina Tokić

Vancouver

Hrvatska katolička župa Srca Marijina u Vancouveru u kojoj od 1971. djeluju sestre Kćeri Milosrđa proslavila je spomandan bl. Marije Propetoga svečanim nedjeljnim misama koje je predslavio naš župnik Slaven Milanović, a pjevao je župni zbor. Misnik je propovijedajući o retku iz Matejeva evanđelja »Dođite svi koji ste umorni i opterećeni« (Mt 11, 28) prispedo bio blaženicu i njezinu karizmu milosrđa koju je živjela i utjelovila u svojoj Družbi Kćeri Milosrđa. Svojim je sestrama znala govoriti da će se po našim djelima milosrđa vidjeti kolika je naša ljubav i da će se poznat jesmo li od Boga i za Boga, jer se milosrđe ne sastoji samo u tome da žalimo bijedne, nego da im stvarno i djelom pomognemo. Uz oltar je bila izložena blaženica slika, a na oltaru njezine moći na štovanje u kojem su vjernici molili za njezin zagovor u svojim potrebama.

s. M. Lea Brusač

Zagreb, župa sv. Josipa

I ove smo se godine trodnevnicom pripravili na spomandan naše blaženice. Prije mise molili smo krunicu s blaženičinim promišljanjima, a osobito su sudjelovali djelatnici župnoga Caritasa, Misionari Milosrdnoga Isusa i Zbor gospoda koji je predvodio pjevanje na svim susretima, Poslanici Milosrđa te sestre Kćeri Milosrđa: s. M. Jasna Crnković koja vodi Poslanike Milosrđa, s. M. Kristina Injić koja vodi Djecu bl. Marije Petković i sestre iz Šestina.

Prvoga dana trodnevnice misu je predstavio naš župnik Damir Ocvirk i poučio nas o pobožnosti prema sv. Josipu kojem je blaženica pripisivala čudesnu zaštitu Družbe Kćeri Milosrđa u vrijeme nakon Drugoga svjetskog rata kada su mnoge redovničke zajednice trpele progone. Blaženica je tu pobožnost doživljavala u potrebi iskrene ljubavi prema Isusu i Mariji te predanom radu i pravednosti. Preostale dane trodnevnice i na spomandan misu su predstavili mladomisnici što se već uvriježilo u našoj župi i rado je prihvaćeno pa i zbog mladomisničkoga blagoslova. Željko Nestić usporedio je Gospodinov poziv cariniku Mateju i našoj blaženici: »Ljubi me, ēcerel!«, a oboje su nakon toga postali novi ljudi koji žive za Boga i druge. I mi smo danas pozvani moliti Gospodina da mu

Zagreb, župa sv. Petra apostola

U župnoj crkvi sv. Petra apostola uz molitvu krunice s blaženičinim razmišljanjima koju su predvodile sestre Kćeri Milosrđa vjernici su se trodnevnicom pripravljali na proslavu spomendana bl. Marije Propetoga. Prvoga dana trodnevnice euharistijsko je slavlje predslavio kapelan Hrvatskoga katoličkog sveučilišta Odilon Singbo i propovijedao o misijskom poslanju bl. Marije Propetoga. Sutradan je misu predslavio mons. Marko Kovač, moderator zagrebačke nadbiskupije i govorio o blaženičinu prihvaćaju križa u životu posvećenu Bogu i bližnjemu. Trećega je dana misu predvodio župnik Josip Golubić i govorio o blaženičinu služenju u poslanju milosrđa. Misu spomendana predslavio je Zdravko Lazić, gvardijan franjevačkoga samostana sv. Franje na Kaptolu u Zagrebu, uz liturgijsko pjevanje župnoga zbora župe sv. Petra. Misnik je govoreći o blaženičinoj duhovnosti istaknuo da je osobito predano slavila euharistijske susrete s Kristom i pozvao vjernike da svaku misu slave otvorena srca i dopuste mu da u njima djeluje. U slavlju spomendana sudjelovala su i djeca iz vrtića »Marija Petković« svojim glazbeno-recitatorskim programom.

Marija Belošević,
novinarka IKE

se odazovemo. Ivan Crnković potaknuo nas je da najveću radost, poput blaženice i sv. Franje, tražimo u vršenju Božje volje u služenju siromasima čime Gospodinu uzvraćamo njegovu ljubav. Ivan Ereiz nam je na spomendan posebno stavio na srce svetu misu kao vrelo na kojem i mi poput blaženice trebamo tražiti odmor i okrjepu i zatim krenuti u ostvarivanje svoga životnoga poziva, u čemu nas trebaju voditi krotkost, poniznost i malenost kao Božja mjerila koja će nas u služenju bližnjima dovesti do istinske radosti, mira i životnoga smisla.

Proslavu spomendana nastavili smo u župnoj dvorani »Augustin Holi« uz domjenak koji su pripremili Poslanici Milosrđa.

Dubravka Zavrnik,
Poslanica Milosrđa

Pisma biskupa dr. Josipa Marčelića Majci Mariji Propetoga (1924.-1925.)

Dr. Josip Marčelić, dubrovački biskup, vodio je kao duhovnik očinskom brigom Mariju Petković od njezine 15. godine u nastojanju da otkrije svoj put u nasljedovanju Krista. Po njegovu mudrom vodstvu prepoznala je volju Božju da ostane u svome rođnom Blatu i tu služi najpotrebnijima, djeci i siromasima, iz čega se 1920. rodila Družba Kće-

ri Milosrda Trećega samostanskog reda sv. Franje. Sačuvan je najveći dio pisama koja joj je pisao od 1918., od začetaka osnutka nove redovničke družbe, do svoje smrti 1928., a ovdje ih u ovom godištu našega glasila, u svakom broju po nekoliko godina, donosimo u prijepisu i ostavljajući izvorni govor toga doba.

Dubrovnik, 7. II. 1924.

Časna Majko starješice!

Hvala vam na čestitkama. To molite da budem odlikovan od Boga kad mu dođem na sud...

Drago mi je da gradite gustijernu i tako dajete blatskom puku zaradu da može kupiti kruha, osobito danas. Gledajte da bude uredu!

Glede Smokvice, dok sestre nemaju pristojnu kuću gdje bi stanovaile, nije moguće tamo. Bog će pomoći. Gledajte da ne uđete u dug, koji je uvijek za drug. Danas osobito, kad je dobitak na novcu tako skup.

Ako poslije Uskrsa dođem, tamo ćemo vidjeti radi Subotice.

Gore srce, moje drage i ljubljene kćeri, i držite uvijek visoko svoje redovničko zvanje, pripravne na svaku žrtvu, za ljubav Božju.

Molite Boga za me i budite mi svojim ponašanjem na radost i veselje. Uz pozdrav svima, moj pastirski blagoslov!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 20. III. 1924.

Časna Majko starješice!

Primih Vaše zadnje uz čestitke. Bog vam u svemu naplatio. Mislim da niste puno izgubili, ona je bila abnormalna – te biste lako imali s njom neprilika. Dobra duša, ali nije razumjela što je redovnički posluh. Ovo je glavno. Drago mi je da idete k časnim sestrama u Subotici. Ako je moguće odvedite im još koju. Osokolite ih i ohrabrite – neka budu prave redevnice koje znadu raditi, trpjeti i mučati i sveđ veselo. Neka gledaju svoje zdravlje. Pozdravite ih i nastojte urediti glede isповjednika.

Pozdravite i Presvjetlog koji ima dosta poteškoća. Neka budu u svemu poslušne. Veselo naprijed. Bog će pomoći. Molite se za me.

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 20. V. 1924.

Časna sestra starješica!

Uklapam Vam dopust za prošnju. Neka Vam ga potvrди i preuzvišeni Budanović za tu dijecezu. Pozdravite ga u moje ime.

Šaljem Vam i odgovor na pitanje gosp. župnika. Prepišite ga i držite jednu kopiju kod sebe. Pozdravite ga u moje ime.

Kulunžić je jedan isusovac koji je bio u Dubrovniku i koga je dobro poznam.

Kad prođete preko Beograda, podignite svakako kod nuncijske, Krunska ul. br. 27. Zahvalite mu za potporu već danu i njemu se preporučite. Ja mu pišem danas o vama. Kažite mu svoje stanje, kako ste od gladi spasile mnogo dječiju. Ako podđete ministru vjera dr. Garojeviću i načelniku na Ministarstvu dr. Joržiniću, preporučite mu se i u moje ime.

Pozdrav časnim sestrama. Radite srčano i veselo. Sve za ljubav milog vam zaručnika Isusa, pripravne i nešto pretrpjeti.

Gledajte svoja posle, poslušne starješinama, i ne prtit se u drugo. Moj pastirski blagoslov!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 14. VII. 1924.

Časna Majka starješica Marija Propetoga!

Primio sam prijepis nadopunjene Pravila. Danas sam ih poslao s. M. Serafini u Subotici da ih prepriče i dade prijepis oču gvardijanu, koji ih je pitao.

Kad sam bio tamo nisam promislio da s Vama vidim i utaćim po kanonu 604. Kanonskoga prava mjesta za klaguzuru. U dogovoru s don Perom, kad svršite radnje, moglo bi se odlučiti. Već sam u jednom govoru rekao kako treba da sama, svaka za se, drži klauzuru u očima, ušima i ustima, to su vrata i prozori svakoga...

Glede Smokvice – prije nego se promijeni vlasništvo, uknjižba – gledajte – jer kao darovština ima velika taksa. Moj pozdrav i pastirski blagoslov svim časnim sestrama. Naprijed veselo uz rad, molitvu i pregaranje. Preporučujem Vam da se jedna časna sestra pripravi na vrijeme za kućanstvo, a druga za gospodarstvo, Božjom pomoći i uz ozbiljan rad – *omnia sunt possibilia credenti, ali fide viva!*

Molite se za me!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 6. IX. 1924.

Časna Majko i kćerko u Isukrstu!

Hvala na pozdravima što sam primio od smokvičke udovice koja želi da što prije dođete. Dao sam joj 200 dinara da dade don Marku za ono što se skupilo. Sve polako i trezveno da se ne dogodi, poči i vratiti se, i ne uredio ništa. Pa i kasnije, ali časnije.

Ovih dana, mi, svećenici, čitamo život sv. Joba. Donekle svi nešto kušamo kao on, koji je znao sve svladati i u svemu slaviti Boga. Bog dao, Bog uzeo, neka bude ime njegovo blagoslovljeno!

Eto i vas Bog kuša, nemojte klonuti duhom. Onima koji vjeruju i ljube Boga sve, i poteškoće i protivštine, dohode na dobro.

Puno vijesti donio mi moj pomoćnik iz Đakova, pak mi pisala isto č. s. Serafina.

Dvije stvari ne mogu da razumjem: Kako je do toga došlo – prvo ono glede nesretnog don Marka koji odnošajima on s Vama i kako je do ušiju došlo presvjetlom Budanoviću? Drugo glede kozmetika i vonjica, kad su kod njega časne sestre bile i moglo se slučajno dogoditi da su došle robom, koja je imala miris od (...) kad se izide iz bolnice, miris, vonj ošpidala.

Drugo glede kapele i glede baštine Bunjevke, to još ne ra-

zumijem: Što ga tu ulaze časne sestre?

Pisao sam odmah č. s. Serafini i o. Dioniziju da me o stvari potanje obavijeste. Čekam njegov odgovor, a želim i Vaš. Č. s. Andela koja je tamo bila, ona će što znati. Molim vas budite oprezne i držite sve za se. Sveti Evandjele nam kaže da je blažena Gospa sve držala u svom srcu. Reče mi dom Vicko, da je č. s. Gabrijela s jednom drugom pošla u svetu nedjelju put Subotice. Tim vaporom pošo je i svećenik Milat koji mi je brzojavio iz Metkovića da ostavlja Blato – ne znam nikako i zašto. Sve u ruke Božje, Bog hoće da i mene kuša.

Preporučite časnim sestrám, svima, ali osobito onima koje posluju izvan kuće, da budu oprezne u svemu, u svom ponašanju, u govoru, nikomu confidence. Ne znam hoće li č. s. Gabrijela ostati tamo. Tamo joj je i sestra neobučena, treba i na to paziti da bude sve u redu. Neka časne sestre promisle i na svoju odgovornost i na brige i odgovornost vašeg ravnatelja don Pera. Svi na vas gledaju, a to se sve odražava na me i don Pera.

Imao sam poći u Račiće te sam želio doći i k vama, ali mi nije moguće.

Sved ste mi na pameti. Molim se za vas da budete ono što imate biti: prave Isusove zaručnice, ali to bez križa ne ide. Budite na svom mjestu. Što više trpite, to će vas Isukrst više ljubiti, te još i svaki drugi, ljubiti i častiti, osobito oni, koji su za vas i odgovorni. Pozdrav i blagoslov svima, napose onima koje sam zadnji put obukao.

Kako ide škola? Jeste li što počeli glede gospodarstva i kućanstva? Budite oprezne i donekle ljubazno stroge s djevojčicama koje k vama dohode u školu i s onima od društva. Ako vidite i znate da je što gnjilo, odsijecite poput liječnika, imajući pred očima samo njihovo duševno zdravlje i drugih.

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 18. IX. 1924.

Časna Majko!

Tko viši nego majka, koja time potvrđiva svoje ime. Eto i draga kćerka Vicenza, k svojoj majci, koja je i ona bolesna. Ja nijesam dopustio da podje u »Morsku kuću«, jer bi joj to bila uranjena smrt, a želi to sama doma, kod svoje majke. Promišljam, časna Majko, na sve Vaše poteškoće, na tuge i nevolje. Ali primimo sve od ruke Božje – ustrpljivo, odvažno i veselo naprijed. Vi gledajte svoje zdravlje. Sv. Grigor, veliki papa, iz postelje je zapovijedao i dosta učinio. Moj pastirski blagoslov svim sestrama. Neka goje duh sv.

Franje: moliti, raditi i sve pretrpjeti dragovoljno i veselo za ljubav svoga dragoga zaručnika. Molite se za staroga, koji se vruće moli za vas i s vama dijeli radost i žalost!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 12. XI. 1924.

Časna Majko i draga moja kćerce u Isukrstu!

List pisan na parobrodu upravo me je smutio. Promislio sam: Je li to moguće? Ali Bog dopušta da se otkriju srca, kako kaže sveto evanđelje.

Glede obrasca zavjetovanja: prvi put ostaje obrazac kako vam ga je dao o. Stašić i koji je prepisan za Trećoretkinje po Ustanovama Svetog oca, pape Lava X. Tu treba nadodati i po pravilima svoje kongregacije, po svome dubrovačkom biskupu ustavljene, privremeno dok ih Sveta Stolica ne potvrdi.

Tebi oče, kaže se onomu, koji zastupa odnosnog biskupa, budući da vi, kako Kanonsko pravo kaže: ne *iuris pontificis*, nego *iuris diocesani*. To jest, vašom kongregacijom vlada dijecezanski biskup. Ostaje ono glede promjene imena. Vi pošaljite svakako prijepis svojih Pravila, a to i za me da ih bolje poučim.

Preporučujem vam Smokvicu i radimo dok je dan. Prije smrti želio bih vas vidjeti u Smokvici i Veloj Luci. Uzだjmo se u Boga i naš ozbiljan rad. Svim časnim sestrama moj pastirski blagoslov!

Uklapam Vam i obrazac za obnovu zavjeta što čine milosrdnice u Zagrebu. Tu ispada ono »tebi oče« i »tebi majko«, što se govori prvi put. Uklapam Vam i prikazbu koju bi mogao don Pero kanonik urediti, ako sudi shodnim za Kćeri Marijine. Svakako treba nam katolička akcija kako je Sveti otac preporučio. Ne znam bi li se moglo što s muškima. Muška mladež u Blatu gotovo je zapuštena. Tu bi trebalo da se zauzme kateheta, mogao bi don Antun. Nema više ni zvanja za svećenike. Biti će kriv ambijent, oci, majke, no najviše mladost sama, dosta pokvarena.

+ Josip, biskup

/bez nadnevka/

Časnoj Majci starješici Kćeri Milosrda III. reda sv. Franje, Blato o. Korčula

U pastirskom pohodu u Smokvici od 16. do 22. srpnja 1924. više puta s oltara preporučio sam puku Zavod Kćeri Milosrda, maticu u Blatu, koji se eto, Bogu hvala, otvorio dne 4. oktobra ove godine.

Svrha je Zavodu čuvalište male djece prije nego počnu pohađati školu. Još moralni i gospodarski odgoj većih djevojčica. Postepeno pak poukama djevojčica u kućanstvu i gospodarstvu.

Svemogući blagoslovio vaš rad. Nastojte biti uvijek odusjevljene u duhu sv. Franje. Podučavajte mladež povjerenu vam u religiozno-moralnom duhu i cijeli puk svojim uzornim redovničkim životom, svojim izgledom.

Moj pozdrav i pastirski blagoslov svima!

+ Josip Marcelić, biskup

Dubrovnik, 31. I. 1925.

Časna Majko starješice i draga kćerce u Isukrstu!

Primio sam Vaše posljednje. Razumijem po sebi koliko je teško breme starještinstva. Brige, misli, najviše odgovornost za svoja djela, a i za djela drugih, a koji put ne može se upraviti kako bi starješine željeli. Kad dođe svoje vrijeme, nakon tri godine, neka se časne sestre izraze, pa ćemo vidjeti.

A ti, draga kćerce, stavi se u ruke Božje. Ako je Božja volja, nosi breme veselo. Moli i za me da ga nosim, iako mi noge klecaju.

Promisi: služiš Bogu, žrtvuješ se za časne sestre i za svoga bližnjega. To su biseri o kojima nam govori sveto evanđelje. Ljubav Božja iz koje izvire ljubav bližnjega.

Drago mi je da ćete poći u Smokvicu. Što se može, samo pametno i donekle oprezno. Glavno je mislim da se digne ona kuća na pod i uredi dolje konoba za školu. Prve sestre treba da budu okretne. Svaki početak je težak.

Glede Metkovića promislite na sve i na groznicu koja tamo vlada, osobito na stan da časne sestre ne budu izložene. Trebalо bi da općina što obeća, jer ne znam biste li vi mogli toliko zaraditi da se možete uzdržati. U prošnju oko malo se može nadati. Svakako savjetujte se s preč. kanonikom. Ali najprvo bi trebalo misliti za Smokvicu i zato pripravite neke časne sestre. Radimo što možemo. Bog će pomoći...

Što je s časnim sestrama u Subotici? Otkad sam bio u Zemunu, ne znam za nje. Čudim se da mi č. s. Gabrijela ništa ne piše! Što je od njih, što o njihovu odnosu s presvjetlim?

Moj pastirski blagoslov svim časnim sestrama. Njihovo ponašanje, napose njihov redovnički posluh, bit će radost mojih starih dana.

Molite za me!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 3. III. 1925.

Časna Majko starješica!

Imam Vaše od 16. prošlog mjeseca. Govorio sam s o. Provincijalom koji će dati moj dopust za put križa i nalog ocu koji je tu da ga namjesti i blagoslovi.

Primio sam pismo od č. s. Gabrijele. Drago mi je da se na hode dosta dobro. Neka imaju sveđ pred očima kao prave redovnice vršiti svoje dužnosti i dosta raditi, a manje govoriti. Osobito ove korizme – postiti jezikom, a veselo jesti što daju, što se ima. To preporučujem i časnim sestrama u Blatu.

Piše mi o odobrenju Kongregacije sa strane Svetog oca. Tu se hoće još dosta, kad budete imale više kuća, kad svojim radom i redovničkim življenjem dokažete ono što vaša Pravila govore. Eto i dominikanke u Korčuli nisu još to dobile. Najprije Sveta Stolica daje dozvolu, kašnje potvrdi regulu i Kongregaciju. Još je puta do toga, ali treba raditi i ne malaksati.

Kad ste jednom pogodili u Smokvici tu nastojte, pak će doći i Vela Luka, na koju dosta mislim. U Smokvici treba ispočetka da bude pametna i oprezna starješica. Osobito da znade imati načina s udovicom koja je darovala kuću i koja bi, kako mi reče, sve ostavila časnim sestrama. Nisam pisao don Ljubi, ali ja sam već s njime odavna o otme govorio.

Za kandidatkinju ne znam ništa, niti ću za nju pitati. Bolje da drži tajnu i misli za sada samo na ispit.

Ne znam jeste li dali ono Jadranu po savjetu oca Petra (...). Danas treba dobro promisliti komu se daje novac jer ga nije obilato.

Moj pastirski blagoslov časnim sestrama.

Molite za me.

+ Josip, biskup

Pozdravite prečasnoga kanonika plebana Neka vam bude pri ruci glede Smokvice. On je vješt glede radnja i sin do stojna i pametna oca koji je puno mislio, dosta i dosta radio, a malo govorio. Kod njega je bilo: je – je, nije – nije.

Dubrovnik, 25. IV. 1925.

Časna Majko!

Danas sam primio Vaše pismo. Poslali ste Svetom ocu direktno – to je dosta. Ako, ikako uzmognem, došao bih za Srce Isusovo...

Pozdravite prečasnoga kanonika plebana i sve časne sestre. Primite moj blagoslov, molite za me!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 29. VI. 1925.

Časna Majko starješice!

Danas primih po đakonu Bučiću Vaše... Preuzvišeni Budanović je već pristao. Vi možete poći i odmah. Znam Vaše tuge i nevolje i da mi niste ni kazali. Radite što možete bez naprezanja – *chi va piano, va sano i va lontano*. »Dosta je svakom danu njegove brige« (sveto evanđelje). To je sve što imamo, svaki dan nositi i trpjeti. Ja se nadam da ono malo što sam posijao, uzrast će.

Preporučujem vam uzajamnu ljubav. Ne strašite se protivština, pa i kleveta. Primite i to za ljubav Božju. Duh sv. Franje neka prožme Vaš duh, Vaše srce.

Dok sam bio tamo nisam toliko čutio trud. Bog me je pomagao. Moj blagoslov svim časnim sestrama od prve do posljednje. Neka znadu da mislim na njih. Mislim na odgovornost pred Bogom za svaku, napose za one koje sam ja obukao. Budite moje kćerke, moje duhovno veselje svojim požrtvovnim radom i svojim redovničkim življenjem po duhu sv. Franje. Molite za me!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 14. VII. 1925.

Časna Majka starješica!

Jučer primih Vaše od dne 1. ovog mjeseca.

Presvetli Budanović je već pristao kako javlja gospodin župnik. Kada mi presvjetli nije ništa odgovorio, znak je da je sporazuman.

Dobro promislite glede stanovanja časnih sestara. Tri u jednoj sobi. Ne znam kolika je, s jednim prozorom? Zimi, ljeti – teško.

Treba promisliti na bolest, na sve posljedice. Obdanište je po svakom vremenu, putevi? Glib. Dobro promislite za zdravlje časnih sestara. Doći iz južne Dalmacije s našim podnebljem u podneblje sjevera, ako stan nije u redu, teško je. To dobro promislite. Kad će se pak graditi? Ne biste mogli početi odmah. Ne bi li se moglo urediti stan za časne sestre u obdaništu? Barem privremeno. Ja nemam ništa protivno, za me vam slobodno. No treba promisliti da ne izložite časne sestre – da se pak bolesne vrate kući. Treba dobro utanačiti i glede drugih uvijjeta, hrane i potreba. Pozdravite dotičnoga gospodina župnika i njemu stavite

stvar na srce.

Prošlu nedelju bila mlada sveta misa Bučića. Upravo svečano. Danas je pošao u Blato, a otac mu ostao u bolnici i ne zna se još hoće li mu biti potrebita operacija.

Moj pastirski blagoslov svim časnim sestrama.
Molite se za me.

+ Josip, biskup

Preko, 8. VIII. 1925.

Časna Majka starješice!

Primio sam jučer Vaše od 1. ovoga. Poslao sam u Blato don Peru odgovor presvjetelog Budanovića na moje njemu upravljenog pismo. Javlja mi da nije moguće dopustiti da časne sestre podu u Man. dok ne bude u redu kuća za stanovanje časnih sestara. U mojoem zadnjem iz Dubrovnika stavio sam vam pred oči sve poteskoće da časne sestre ne budu izložene i gledaju zdravlja i gledaju svojih duhovnih dužnosti. Ako žitelji Man. i gospodin župnik žele ozbiljno neka se požure spraviti časnim sestrama pristojan stan. Svakako treba se držati odluke Presvjetelog, drukčije bi časne sestre trebale imati teških neprilika, pa i sam gospodin župnik. Što kasnije, bit će časnije. Radimo uz dobru volju Isukrstovim ustrpljenjem. Moj pastirski blagoslov časnim sestrama u cijeloj kući. Molite se za me.

+ Josip, biskup

Odlazim u Dubrovnik dana 22. ovoga. Molite se za me.

Dubrovnik, 1. IX. 1925.

Časna Majka starješice!

Primio sam Vaše od Subotice. Pisao sam Vam u Split da se ne mučite amo. Pisao sam don Peru, koji će Vas o svemu obavijestiti. Njemu sam i usmeno rekao što mislim.

Dvije su stvari sad glavne: aspirante ne znam koliko biste mogli primiti da imaju pravi duh.

Za Kragujevac ne može se poslati svaku. Tu treba da su nešto izučene i uvježbane. Ne znam koja bi im bila zabava: samo mala djeca ili još i veće djevojčice?

Teško me ožalostila vijest o bolesti č. s. Serafine, donekle i č. s. Gabrijele. Nije lijepo da joj se ponavlja ispod pazuha. Neka joj lječnik isto proreže i da se isto očisti. Trnovitim putem ide se u nebo.

Ne znam kad ćete u Smokvicu i koja će, ako s. Serafina ne može? Neka se lijepo upute one sirotice koje idu u gra-

đansku školu. Moj pastirski blagoslov časnim sestrama, pa i siroticama. Molite se Bogu za me!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 13. IX. 1925.

Časna Majka starješica!

Eto č. s. Vicenca ovdje treba da ide u morsku kuću. Nastojat ćemo da bude u posebnoj sobi. Dosta je potištena, ali treba se prilagoditi Božjoj volji. Živa joj je želja da umre kod svojih sestara. Ako ikako možete, nastojte da nadete s vremenom jednu sobu odijeljenu za ove bolesti. Trebalo bi kupiti onu kuću blizu, koju već imate na porabi.

Drago mi je da ste već odlučili glede Smokvice. Tamo ćete imati malo oduška. Mjesto zdravo i lijepo. Svukud tuga i nevolja, ali pouzdano naprijed i Bog će pomoći. Škola preb. počela je, to javite nadzorniku u Korčulu. Držite za bilježeno koliko ima djece svaki dan.

Pozdrav svim časnim sestrama, napose č. s. Serafini i neka se gleda. (...)

Pozdrav prepoštovanom vašem upravitelju kanoniku.

Molite se za me!

+ Josip, biskup

Dubrovnik, 28. IX. 1925.

Časna Majka starješica Kćeri Milosrda – Blato

Danas primih Vaše od 1. ovoga. Bio je kod mene o. Bernardin koji večeras ide u Blato. Bio ovdje kod mene i nadbiskup Rodić s kojim sam o Vama govorio i on želi da dođete što prije. Želio Vas je pohoditi u Blatu. Rekoh mu da je to malo teško. Ne znam je li bio?

Kad Vam piše i gosp. župnik iz Kragujevca, možete slobodno poći, ako Vam je na ruku. Ne mari, ako dođete koji dan kasnije i gosp. župniku možete brzojaviti iz Blata kad dolazite da Vas pričeka. Neka idu one sestre koje znaju i trpjeti. Dobro bi bilo da na podlozi pisma preuzv. Rodića, pitate oficijelno da Vam se od Ordinarijata to dopusti. Ja ću pak na podlozi toga javiti preuzv. Rodiću.

Presvjetli Rodić putuje po Dalmaciji. Kako je rekao o. Bernardin ima se naći, s Kraljem u Sušaku. Dakle barem još 10 ili 15 dana. Ja ću mu često poslati list i svoju privolu. Treba lijepo i tvrdo sjesti kad dođu u Kragujevac i svede živo uzdanje u Svetogućega, koji daje pravi život svemu. I mi radimo i zalijevamo, a on daje da raste. Ne razumijem što hoćete da rečete riječima: »Druga učiteljica M. Tomić Radić dolazi na otvorenje zabavišta u Kragujevac.«

Ne znam koja je ta, je li Margaret ili druga pak dolazi ot-kuda? Ili polazi?

Govorio sam s o. Bernardom. On će početkom korizme biti tamo i održati duhovne vježbe i oblačenje. Ja nemam ništa protivno da primite u samostan nove aspirante, ali pazite da ne dodu bez pirne odjeće i bez zvanja. Ne primajte više nego možete hraniti. U tom budite oprezni i donekle stroge. Ako vidite da nije za vas, da nema pravog redovničkog duha, napose posluha i iskrena, pošaljite je lijepo na vrijeme doma. Osobito, ako su postarije, teško ih je naučiti na pravi redovnički život. Što je od one udane? I tu otvorite uši i oči.

Pozdravite sve časne sestre, novakinje i aspirante, sviju jednako. Preporučujem s. Gabrieli i s. Saleziji da se ne straše svoje sjene, naprijed sved veselo u pametnom radu – dajte im tući bakalar, da se ojačaju. Molite Boga za me. Primite moj pastirski blagoslov!

+ Josip, biskup

Što se tiče Subotice za sada bi bilo dosta da mu zahvalite što je stavio i vas u svoj crkveni kalendar kao svoje koje rade u njegovoj dijecezi, koje su pripravne da mu budu u pomoći gdje mogu, kao prave njegove kćeri po duhu sv. Franje. Rekoh Vam da će ovisiti o vašem radu i ponašanju u pravom duhu sv. Franje. Tako isto i u Kragujevcu.

Molitva

Bože, Oče Svemogući,
zazivam milost ljubavi tvoje

na rane naše bolne.

Hvalim te, Oče,
za brižne i tople oči tvoje
što nas vjerno prate.

Molim te, Oče,
da progledamo
da prohodamo
da tebe osjetimo
u svakom stisku ruke,
u svakom osmijehu,
u svakom malom daru

našega bližnjega.

Molim te, Oče,
da te prepoznamo
u liku naše blaženice
Marije Propetoga
što joj ime svoga Sina

Krista raspetoga
iz ljubavi dade,
da po primjeru njezinu
svakog siromaha
u srce uzmemu svoje.

Jela Protić

s. M. Emila Barbarić,
provincijalna predstojnica
Hrvatske provincije
Družbe Kćeri Milosrđa

Blaženici u čast na izvoru Studene u Duvanjskom polju

Blagoslov gradilišta kapelice bl. Marije Propetoga, 1. srpnja 2017.

Od njezina proglašenja blaženom u Dubrovniku 6. lipnja 2003. štovanje bl. Marije Propetoga širi se i u susjednoj Bosni i Hercegovini. O tomu svjedoči i gradnja kapelice njoj u čast na izletištu Studena u Crvenicama župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Seonici, općina Tomislavgrad. Pothvat je, kao osvjedočeni zagovornik blaženičina štovanja, potaknuo mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski dr. Ratko Perić koji se još za svoga boravka u Rimu susreo s blaženičinom baštinom i njezinim duhovnim kćerima, sestrama Družbe Kćeri Milosrđa. Uprava hrvatske provincije njihove družbe zahvalno je prihvatile biskupov poticaj i u dogovoru s ondašnjim seoničkim župnikom fra Vladom Soldom i Petrom Radošem, predsjednikom Ekološke udruge »Studena« koja upravlja izletištem, započela ostvarivanje pothvata. Idejni građevinski projekt kapelice i okoliša povjeren je arhitektu Josipu Vidoviću, projektantu svetišta bl. Marije Propetoga i rekonstrukcije Kuće matice Družbe Kćeri Milosrđa u Blatu.

Ostvarivanje pothvata započelo je 2010. godine u podnožju brdašca iznad vrela Studena

na kojem stoji kameni križ podignut poslije Domovinskoga rata. Gradnja se temelja kapelice, zbog iznimno kamenite podloge, unatoč brojnim podupirateljima – župljanima i blaženičinim štovateljima – pokazala zahtjevnijom od tadašnjih financijskih i drugih mogućnosti pa su radovi privremeno obustavljeni.

Sestre Kćeri Milosrđa su, uz podršku sađnjega seoničkoga župnika i dekana fra Vinčka Kurevije, zajedno s mons. Perićem i Ekološkom udrugom »Studena«, potaknule nastavak gradnje s nakanom da se sljedeće godine, o 15. obljetnici beatifikacije, završi kapelica i vjernicima omogući da u njoj mogu u posebnim pri-

godama moliti, slaviti misu i obavljati pobožnost križnoga puta čije se postavljanje predviđa u okolišu kapelice. Tako bi izletnici, uz odmor u ovom prekrasnom, bogomdanom krajoliku netaknute prirode, mogli i duhovno otpočinuti u tišini kapelice i obnoviti svoje duhovne snage. Da bi nakana što bolje uspjela, mons. Perić je 1. srpnja 2017. u zajedništvu sa župnikom fra Vinkom, predslavio misno slavlje, prvo na tom mjestu, i blagoslovio gradilište kapelice, a liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor. U tom prelijepom krajoliku okupilo se tristotinjak vjernika toga kraja, a sudjelovali su i biskupov tajnik Marin Skender, župni vikar fra Gabrijel Mioč, prijašnji dugogodišnji urednik mjeseca »Naša ognjišta« i sadašnji urednik fra Mirko Bagarić i bogoslov Josip Radoš. Iz Družbe Kćeri Milosrda uz provincijalnu predstojnicu s. M. Emilu Barbarić sudjelovale su s. M. Milanka Juričević i s. M. Kristijana Ćuk iz splitske zajednice koje djeluju u družбинu vrtiću »Marija Petković«. Upravo su njih tri pohodile seoničku župu 28. svibnja ove godine da bi vjernike što bolje upoznali s blaženicom i njezinom karizmom milosrda. Oduševila ih je njezina duhovnost i poželjeli su je za svoju zaštitnicu i uzor u naslijedovanju Isusa Krista. Tada kao i na blagoslovu gradilišta bile su ponuđene blaženičine slike, knjige i nabožni predmeti.

U misi blagoslova gradilišta kapelice biskup Perić je govorio o proglašenju blaženih i svetih, o potrebi vjernika da se utječu njihovu zagovoru i slijede njihov način života. Istaknuo je važnost obitelji u životu bl. Marije Propeto-

ga, a posebno njezina oca, kao i nastojanja koja je ona kao redovnica poduzimala u promicanju pobožnosti Bogu Ocu i uprisutnjenu Oče-va milosrda u vjerničkom življenju. Činila je to u svoje vrijeme osobno i po svojim sestrama, što se nastavilo do današnjeg dana u karizmi milosrda družbe koju je 1920. utemeljila u Blatu, a doskora se rasprostranila na tri kontinenta u pet provincija.

Nakon misnoga slavlja nastavljeno je zajedništvo uz domjenak koji je priredila Ekološka udruga »Studena«. Ovo je mjesto povijesno značajno i po »biskupovu kamenu«, mjestu gdje su župljeni Seonice dočekivali biskupa koji ih je pohodio jašći na konju, a na njega bi se oslanjao kad se spuštao s konja i uspinjao.

Da bi nakana dovršetka gradnje kapelice bl. Marije Propetoga što bolje uspjela pozivamo sve ljude dobre volje koji mogu podržati ovaj pothvat da se uključe svojim prilozima na kojima zahvaljujemo i uzvraćamo molitvama za Božji blagoslov po blaženičinu zagovoru.

UniCredit banka d.d.

88000 Mostar, Kardinala Stepinca bb

Žiro račun: 3382 30250000939

poziv na broj: 455506514002

s naznakom: *za kapelu*

Devizni: SWIFT: UNCRBA22

IBAN: BA 39 3382 3028 7071 2532

Broj računa: 25002449101

Jelena Jazbec,
urednica Glasnika
Majke Božje Vinagorske

Blaženici u pohode

**Hodočašće župljana iz Vinagore i Marinaca,
22. – 25. lipnja 2017.**

Uoči blagdana Presvetoga Srca Isusova i Bezgrešnoga Srca Marijina zaputili smo se na hodočašće u Blato bl. Mariji Propetoga, utemeljiteljici Družbe Kćeri Milosrđa čije sestre djeleju u župi Pohoda Blažene Marije Djevice na Vinagori od 1935., a u Marincima od 1942. godine. S nama je putovala i s. M. Emila Barbarić, provincijalna predstojnica hrvatske provincije Družbe Kćeri Milosrđa pa smo putem do Korčule imali prigode slušati o blaženici i njezinu djelovanju. Nešto od toga smo mogli vidjeti kad smo došli u Blato, kad smo obišli njezinu rodnu kuću i samostan u kojem je djelovala od osnutka Družbe 1920. do odlaska u Južnu Ameriku 1940. godine. U njoj posvećenom svetištu, izgrađenu i otvorenu odmah nakon njezina proglašenja blaženom 6. lipnja 2003. u Dubrovniku, slavili smo svetu misu i ostali u molitvi klanjanja. Dijelom smo bili smješteni u

samostanu u Blatu, a dijelom u sestarskoj kući za odmor na Prižbi.

Prvi dan našega boravka u Blatu započeli smo razgledavanjem spomen sobe naše blaženice u Kući matici gdje se čuva uspomena na nju. Među predmetima koji se čuvaju posebno je bio dojmljiv kip djeteta Isusa koji je blaženica donijela sestrama nakon jednoga putovanja.

Sestrama ga je otkrila tek na prvi Badnjak kad su se okupile oko njega i molile, iščekujući u zajedništvu radost Božića. Taj običaj očuvao se u sestarskoj zajednici sve do danas.

Posjetili smo i učionicu u kojoj je 1959. godine, u svojoj 26. godini iznenada od zaštoga srca preminula naša župljanka s. M. Adela Petecin, rodom iz Sopota. Pokopana je na mjesnom groblju, koje nas se jako dojnilo, uz našu župljanku s. M. Dariju Hostić koja je kao novakinja Družbe Kćeri Milosrđa 1943. godine, u svojoj 17. godini, preminula od dizenterije.

Navečer smo sudjelovali u velikoj proslavi svetkovine Presvetoga Srca Isusova koja je započela svečanom procesijom u kojoj su kip Srca Isusova nosili bratimi bratovština Svih svetih pod zaštitom Srca Isusova i Sv. Vincence, a glazbom popratila HGU Sv. Vincenca. Misno je slavlje u župnoj crkvi Svih svetih predslavio

naš župnik Dragutin Gereci, u zajedništvu s mjesnim župnikom Željkom Kovačevićem, dekanom korčulanskoga dekanata.

Sutradan smo prijepodne posjetili blaženici posvećen muzej uz njezino svetište, a obrađivali smo se kad smo vidjeli izloženu čestitku djece iz Tabor Grada (Veliki Tabor) nedaleko od Vinagore. Potom smo posjetili i Vela Luku, prošetali rivom i bili u župnoj crkvi sv. Josipa. Poslijepodne smo proveli u ugodnom druženju uz roštilj na Prižbi, gdje je bl. Marija Propetoga pisala prava pravila za svoju družbu. U ve-

černjim satima pokraj samostanske kapelice, na otvorenom, slavili smo svetu misu.

Posljednjega dana našeg hodočašća misnim slavlјem oprostili smo se od drage blaženice i uputili joj svoje molitve obilazeći oko njezina groba. Ispunjeni radošću i zahvalnošću Bogu za nju i njezine sestre koje još djeluju u župi Marinci, vratili smo se svojim svakodnevici, moleći njezin zagovor.

s. M. Kristina Injić,
juniorka Družbe Kćeri Milosrđa

»Više si u srce moje ulio radosti, nego
kad obilno rode pšenica i vino« (Ps 4, 8)
**Redovničke svečanosti u Družbi Kćeri Milosrđa,
u Blatu, 6. kolovoza 2017.**

Milošću Gospodnjom i ove su godine u Družbi Kćeri Milosrđa proslavljene redovničke svečanosti na koje su se sestre pripravile odmorom na Prižbi, u oazi mira, radosti i sabranosti. Svakodnevna euharistijska slavlja koja je predslavio salezijanac Stjepan Bolkovac i njegova predavanja, začinjena šalama i pošalicama kojima je sestrama izazivao smijeh, uvela su sestre u predslavljeničko ozračje. Odmorena i duha i tijela, sestre su se povukle u duhovne vježbe u Kući matici uz blaženičino svetište koje je vodio karmeličanin Stjepan Vidak. Sestrama je govorio o veličini i značenju redovničkih zavjeta, svakodnevnom predanju života Gospodinu po trima zavjetima, svaki dan iznova. Svaki pojedini zavjet prati i krepost u kojoj se trebamo usavršavati da bismo taj zavjet u potpunosti živjele. Tako zavjet poslušnosti prati krepost poniznosti, a zavjet čistoće krepost nenavezanosti, odricanja i sestrinske ljubavi. Ohrabrene tim poticajima sestre su razmatranjima i molitvama ponirale u svoje duhovne dubine tražeći Boga i odgovarajući na njegov poziv ljubavi i vjernosti. Svakodnevnim klanjanjem pred Presvetim oltarskim sakramenton i hranjene Presvetim tijelom u euharistiji sestre su bile spremne za veliki dan polaganja i obnove zavjeta.

Svečarice zlatnoga jubileja koje su pedeset godina bile ustrajne i vjer-

ne svome zaručniku Isusu Kristu ponovno su potvrdile svoju veliku ljubav: s. M. Ruth Aranda, s. M. Biserka Bogdanić, s. M. Blažimira Čorić, s. M. Damirka Duvnjak, s. M. Hinka Gelo, s. M. Fatima Kršlović, s. M. Laurencija Malović, s. M. Snježana Pilić, s. M. Emercija na Ružić, s. M. Vladislava Terzić, s. M. Teodora Vilić i s. M. Zita Vuletić.

U milosti Božjoj svoj je doživotni »da« rekla s. M. Darija Lukić kad je pred Božjom Crkvom do kraja života obećala vjernost u služenju Kristu po ovoj družbi.

Svoje su prvotno zavjetovanje obnovile s. M. Danijela Bago, s. M. Kristina Injić, s. M. Marija Orebić, s. M. Anamarija Vuković i s. M. Zrinka Vuković.

U odsutnosti s njima su se radovale i s. M. Katarina Markulin koja proslavlja 50. obljetnicu zavjeta i s. M. Terezija Kvetek koja proslavlja 25. obljetnicu zavjeta.

Slavlje je započelo u samostanskoj dvorani gdje je sestre svećarice s njihovim obiteljima i prijateljima pozdravila i zahvalila im s. Darija, u ime sestara jubilarki s. Fatima, a provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić je uz zahvalu potaknula sestre svećarice na ustrajnost na Kristovu putu. Vrhovna predstojnica M. Cristina Orsillo je zahvalila Gospodinu na milosti doživotnih zavjeta s. Darije i vjernosti sestara juniorki i jubilarki, potičući ih sve na još veće predanje Gospodinu.

Potom se u svečanoj procesiji došlo do župne crkve Svih svetih gdje je svećano euharistijsko slavlje predvodio hvarsко-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk u zajedništvu s mješnim župnikom Željkom Kovačevićem i svećenicima Božom Baničevićem, Tomislavom Lasićem, Goranom Lovakom, Markom Malovićem, Daliborom Stjepanovićem, Damagojem Volarevićem, Stjepanom Vrdoljakom i Zlatkom Žuvelom. Nakon župnikova pozdrava, u misnome slavlju

u kojem je pjevanje predvodio župni zbor Svih svetih pod vodstvom s. M. Julijane Beretić, biskup je u poticajnoj propovijedi istaknuo važnost ovoga redovničkoga slavlja.

Potom je s. Darija položila svoje doživotne zavjete u našoj družbi u ruke vrhovne predstojnice M. Cristine, uz svjedokinje provincijalnu predstojnicu s. Emilu i s. M. Irenu Bajan, a svoje predanje

prvih zavjeta obnovile su sestre juniorke i jubilarke pedesete godišnjice zavjeta.

Sudionici slavlja su se u procesiji zaputili u blaženičino svetište da uz njezin grob zahvale za primljene milosti i zamole njezin zagovor:

»Hvala, Majko, za sve, hvala za Družbu, za milosti što ih danas primismo. Molimo tvoj snažan zagovor u Gospodina, da ostaneмо vjerne Bogu i karizmi ove družbe što je započela po tvome djelovanju, u tvome srcu!«

Radost i zahvalnost nastavila se za zajedničkim stolom, poput velike obitelji ujedinjene u Kristu.

Josip Štefanac, dipl. teolog,
vjeroučitelj,
OŠ »August Šenoa« i
Osnovna Montessori škola
»Barunica Dedeve Vranyczany«,
Zagreb

I ove je godine u blaženičinu svetištu u Blatu održana duhovna obnova roditelja i svečani oproštaj predškolaraca iz vrtića »Marija Petković« iz Blata, Osijeka, Splita i Zagreba. Na hodočašću su iz Zagreba, uz »naše tete iz vrtića« s. Patriciju i s. Irenu, sudjelovale obitelji Lasić, Martinović, Močibob, Murgić, Pavić, Ribarić, Štefanac, Thur, Vlahović i Zgorelec, a tijekom vožnje trajektom naša je predškolarka Mara Thur s vrtičkim prijateljicama i prijateljima proslavila svoj 7. rođendan.

Neki od nas roditelja bili su toliko dirnuti Božjom milošću i blaženičnim duhom u njezinu rodnom Blatu da su im suze same krenule, neki su osjetili kao da ih je Duh Sveti zaljulao i pomilovao, drugi su u šutnji samo predavali svoje molitve Gospodinu po blaženičinu zagovoru. Provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić nam je govorila o svetištu i blaženičinu životu, a djeca su bila toliko mirna i dobra da su neka gotovo zaspala sjedeći u klupama.

Gospodin nas je svojom milošću u Blatu doveo u duhovnu oazu naše domovine u kojoj su neki od nas doslovno iskusili ispunjenje Isusova poziva: »Dodite k meni svi koji

Blago duhovne oaze u Blatu

**Hodočašće predškolaraca Dječjega vrtića
»Marija Petković« u Blato, 2. – 4. lipnja 2017.**

ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti« (Mt 11, 28).

Drugo je otkriće bio poluotocić Prižba sa sestarskom samostanskom kućom za odmor i kapelicom, kao i lijepi apartmani obitelji koje surađuju s Kćerima Milosrđa u kojima smo bili smješteni.

Nama roditeljima je svećenik dubrovačke biskupije mr. sc. don Marinko Šljivić održao predavanje o obitelji, a djeca su se za to vrijeme igrala u vrtiću i pripremala za svetu misu. Predavanje je bilo protkano vrlo zanimljivim, iskuštenim i konkretnim primjerima kojima nas se pokušalo upozoriti na opasnosti kojima su djeca izložena u uporabi novih medija, posebice tableta i pametnih telefona. Njihov je utjecaj puno veći nego bi se to moglo pretpostavljati pa je važno znati kakve posljedice njihova uporaba ostavlja u ponašanju i odgoju djece. Govorio je o ne-

kim poteškoćama u braku i o važnosti razgovora supružnika i njihovo molitvi jednoga za drugo.

Nakon euharistijskoga slavlja u svetištu održana je svečana priredba u Domu kulture u čemu su sudjelovali predškolarci, a svi smo uživali u njihovu dinamičnom, veselom, nadahnutom i prpošnom nastupu.

Posjetili smo i grad Korčuli, gdje smo uživali u njegovu razgledavanju, šetnji i zajedničkom druženju uz sladoled. Nedjeljnu svetu misu proslavili smo u župnoj crkvi Svih svetih, gdje smo sa župljanimi slavili rođendan Crkve, svetkovinu Duhova ili Pedesetnice. Razgledali smo muzej uz svetište kao i spomen-sobu naše drage blaženice u Kući matici Družbe Kćeri Milosrđa. Neki su roditelji ostavili fotografije svoje obitelji ili pojedinaca na blaženičinu sarkofagu i preporučili ih njezinu moćnom zagovoru. U Knjigu dojmova uima zagrebačke skupine upisali smo zahvalu:

**Draga Majko Marijo Propetoga,
zahvaljujemo ti na milosnom hodočašću
i blagoslovljenom susretu tvojih dječjih vrtića.**

**Srca puna radosti, mira, vjere, nade i ljubavi
molimo te za tvoje i naše časne sestre,
za naše obitelji, a posebno za našu djecu
da predamo svoje živote
našem Gospodinu Isusu
i da mu uvijek ostanemo vjerni!**

**Draga naša blaženice,
zajedno s Blaženom Djevicom Marijom,
izmoli u nama i svima našima
milost istinske molitve,
milost darova i plodova Duha Svetoga!**

**Pozovi iz naših obitelji
nove časne sestre i svećenike
– mi ti ih čista i slobodna srca
predajemo i na njima zahvaljujemo.
Uvijek tebi odane časne sestre i obitelji
Dječjega vrtića »Marija Petković« iz Zagreba**

Na povratku u Zagreb u autobusu je s. Patricija pozvala djecu da predmole molitvu za svoje najbliže ili, kako je rekao naš Nino Pavić, »za sve ljude ovoga svijeta«, a potom su recitirali, pjevali i šalili se. Iako jako umorni, svi do jednoga bili smo puni radosti i oduševljeni zajedničarskim duhom i zahvalnošću. Naša su nas djeca ispunila ponosom i najljepšim osjećajima. A onda su i roditelji došli do mikrofona i uz pokoji bećarac, duhovne pjesme i zahvale našim časnim sestrama i djeci iskazali svoje zadovoljstvo i oduševljenje hodočašćem u Blato.

Čudesno je bilo kako smo se tijekom hodočašća mi roditelji lijepo družili, zajedno se brinuli o djeci, šalili se, nazdravljali i molili kao da se znamo godinama. Bog je u nama otvorio i izazvao najbolje osjećaje i potaknuo nas da se, u zahvalnosti, još više brinemo za svoje obitelji i ljubimo ih! Od srca hvala Kćerima Milosrđa na sjajnoj organizaciji i molitvama koje su nam omogućile ovo divno iskustvo vjere, nade i ljubavi!

Lana Pecotić, kandidatica
Družbe Kćeri Milosrđa

»Rasti u milosrđu poput
bl. Marije Propetoga«
*Duhovna obnova u Lumbardi,
25. – 28. lipnja 2017.*

S djecom je uvijek lijepo, a posebno u duhovnoj obnovi kad je sve ispunjeno pjesmom, smijehom, razgovorom i igrom, kako je to bilo u župi sv. Roka u Lumbardi na otoku Korčuli gdje je s. M. Juliana Beretić iz Družbe Kćeri Milosrđa s mjesnim župnikom Vladom Markićem organizirala i vodila duhovnu obnovu s temom »Rasti u milosrđu poput bl. Marije Propetoga«. Okupilo su dvadesetero djece iz nekoliko župa, a bila im je to svojevrsna nagrada za uzorno ponašanje i zauzeto djelovanje u dječjim zborovima i na vjeronauku jer su po tom

kriteriju bili odabrani za sudjelovanje u ovom susretu.

Jutra su bila ispunjena molitvom Časoslova, čitanjem Evanđelja, razmatranjima o bl. Mariji Propetoga, razmišljanjima o svom životnom pozivu i radom u skupinama. Popodneva smo provodili u odmoru, druženju i kupanju na obližnjoj plaži, a nakon molitve krunice, slavlja svete mise i večere djeca su se igrala ispred crkve. Djevojčice su pokazale svoje talente u pjevanju, plesanju, crtanju, dok se jedini dječak na ovoj obnovi iskazao prekrasnim molitvama.

Veliko hvala župniku i župljanima, a posebice nekolicini žena koje su se brinule za hranu i druge potrebe!

Gledajući djecu u ovom zajedništvu, čovjek se poželi barem na trenutak vratiti u djetinjstvo, zaboraviti svakodnevne brige i biti djetinje bezbrižan, radovati se, trčati, družiti se i maštati o budućnosti. Neka ova duhovna obnova bude poticaj nama odraslima da ne zanemarimo djecu i mlade i njihovu potrebu za Bogom kojeg osjećaju i nose duboko u svom srcu. Moramo im pomoći da rastu u toj ljubavi i vjeri i sačuvaju ih u svom životu.

In memoriam

**s. M. Emilija Krista Raspetoga
Marija Ćuk**

Marinci, 25. kolovoza 1925. – Zagreb, 5. srpnja 2017.

Praćena molitvom sestara svoje zajednice u Zagrebu, naša se draga s. M. Emilija Ćuk u 92. godini života i 69. redovničkih zavjeta prepustila vječnom zagrljaju svoga nebeskoga zaručnika i uronila u njegovu vječnu prisutnost.

Rođena je 25. kolovoza 1925. u Marincima u obitelji Karla i Marije Ćuk, a na krštenju u vinagorskoj crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije dobila je to lijepo ime Marija. Rasla je u kršćanskoj vjerničkoj obitelji kao kći jedinica, uz sedmoricu braće i jednoga polubrata, odgajana u vjeri i vjernosti svom hrvatskom narodu. Njezina je obitelj zdušno pomagala Crkvu i njezine službenike pa je tako upravo na njihovu posjedu izgrađena crkva i samostan u Marincima.

Gospodin ju je pozvao u svoju službu 1945. godine kada dolazi u Kuću maticu u Blato odlučna postati redovnicom. U novicijat Družbe Kćeri Milosrđa ušla je 12. rujna 1947. i nakon godine kušnje, prve zavjete položila 13. rujna 1948. u ruke s. M. Gabrijele Telenta, zamjenice vrhovne predstojnice. Vršila je različite službe u zajednicama, a najviše kao orguljašica, iako joj je to bila svojevrsna teškoća. Svoje snage je svim srcem ulagala u družbina djela u dva naestak filijala u kojima je po svetoj poslušnosti djelovala. Ostat će osobito zapamćena među vjernicima u Đurđinu, Novskoj, Šestinama, Vajskoj i Vodnjanu gdje je provela najveći dio svoga života.

Rado se sjećala svoga boravka u Bačkoj (u Đurđinu i Vajskoj) gdje je među djecom, mlađima i pjevačima širila Božje milosrđe u doba kada je imala najviše životnih snaga. Posebno dio života bilo je njezino djelovanje u Novskoj gdje je 12 godina dijelila radosti i žalosti,

ratna stradanja i hrvatski ponos s vjernicima ţupe sv. Luke i tako ostala upisana u srcima mnogih.

Veliku zahvalnost joj dugujemo za uređivanje fotografskih albuma naše hrvatske provincije koje je za vrijeme svoga boravka u provincijalnoj kući u Zagrebu savjesno i s radošću pripremala, slagala i otimala zaboravu, opisujući zabilježene događaje. Svoj životni hod završavala je u zajednici Svetе Obitelji u Šestinama uz vjernu pratnju s. Miroslave.

U molbi za polaganje doživotnih zavjeta napisala je: »Svim srcem ljubim dragu mi Družbu i u njoj želim ostati do konca svoga života, živjeti i raditi po svetim zavjetima i pravilima na veću slavu Božju, časteći svojim radom napose moju dragu Majku Božju.« Doista je do kraja života radosno pratila sva događanja u Družbi i radovala se svakom novom zvanju. Za Družbu je istrošila svoje snage koje su se polako gasile.

Na blagdan sv. Petra i Pavla hospitalizirana je u komatoznom stanju u Kliničkom bolničkom centru »Sestre milosrdnice« i unatoč lošim prognozama, Gospodin joj je u tjedan dana boravka u bolnici, podigao snage, da bi je u srijedu 5. srpnja oko 15.30 čvrsto zagrljio i poveo u svoj dom vječnoga blaženstva i sreće. Sestre iz šestinske zajednice su bile s njom u posljednjim trenucima i preporučile je dobrom Bogu, hrabreći je svojim molitvama i ljudskom blizinom.

Draga s. Emilija, hvala Vam što ste svoj dug ovozemaljski život posvetili Družbi Kćeri Milosrđa i u ljubavi se predali Gospodinu, da mu služите u djelima milosrđa. Neka Vam on bude vječna nagrada!

Osmosmjerka

Pronađi u osmosmjerci riječi s popisa, a preostala slova dat će rješenje.

Rješenje:

Nadimak obitelji bl. Marije Propetoga Petković je

Š	T	I	T	I	T	I	Ć
A	K	G	L	E	E	I	M
A	C	A	T	O	L	O	A
N	N	I	V	E	E	K	S
O	A	T	Č	I	N	I	L
A	M	R	U	J	T	O	I
B	A	B	I	N	A	Č	N
M	T	L	A	N	E	M	A

ANTI
ANTUN
BABINA
ČIN
EKS
GLE
LANE
MAJČICA

MARČELIĆ
MASLINA
NONET
ONA
OTAC
ŠTITITI
TAMAN
TELENTA

Rješenje iz prethodnog br.:
Blagdan Duha Svetoga – *Pedesetnica*

Molitva

bl. Mariji Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vjeke vjekova.
Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje
Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb
tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
kceri.milosrdja@zg.t-com.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasna Crnković

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman,
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilić,
s. M. Fatima Kršlović, s. M. Silvana Milan,
s. M. Nelija Pavlović, Teo Šeparović,
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stabline;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrda TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrda
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostan.kceri.milosrdja@du.t-com.hr
www.marijapropetog.hr

**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnjih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
Mallinova 4, 10000 Zagreb
tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986**

Marijo Propetoga Isusa,

molim te učini nas sve dobrim majkama, solidarnim ljudima za siromašne duše i strpljivima u životu dok nas razapinju naši životni križevi. Ti budi uzor svima nama, a posebno budi duša Blatu i našim časnim sestrama. Isprosi nam nova duhovna i redovnička zvanja, posebno svojim Kćerima Milosrđa. Zagovaraj kod Boga, svoje tebi tako dragو Blato, domaću dubrovačku biskupiju i svoju domovinu Hrvatsku! To te molim kao mali ponizni gradišćanski biskup!

Danas ćemo od srca moliti da dobri Bog dadne da naša bl. Marija Propetoga što prije bude proglašena svetom, radi nas samih i ovoga voljenoga Blata i ljubljene Hrvatske, moje stare domovine.

Blažena Marijo Propetoga, moli za nas!

mons. dr. sc. Egidije Živković,
na blagdan bl. Marije Propetoga u Blatu, 9. srpnja 2017.